

ΣΠΥΡΟΥ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑ

ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΑ ΦΥΤΩΡΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

Κ.Ε.Μ.Ε.Ε.

*Γιαρβαν Θ. Κανδελάρου - Κανίς
Δι. Γαλαξίας - Γεν. Γραμματείας α.ε.
Αρ. Γραμμάτων 245 Π.Ο.Ε.Ε.
24-000000-7-49*

ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ

Γιαρβαν Θ. Κανίς
Κανίς
ΒΑΣΙΚΗΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Γ. Θ. ΚΑΝΔΗΛΑΡΟΥ
ΚΑΝΙΣ

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΣΦΥΡΗΛΑΤΕΙΤΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΑΤΣΑΛΙΝΟ
ΚΟΡΜΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ
1947

Μέσα στις λαμπρές καὶ ἀποτελεσματικὲς προσπάθειες, ποὺ γίνονται γιὰ τὴν ἀνασυγκρότησι τοῦ Ἑθνικοῦ μας Στρατοῦ, μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι εἶδαμε, πῶς ἀπ' τὴ πρώτη στιγμή. ἡ προσοχὴ τῶν Θεμελιωτῶν Ἡγητόρων, δὲν περιορίσθη μόνον εἰς τὰ ἄλλοτε στενὰ πλαίσια μιᾶς στρατιωτικῆς καταρτίσεως τοῦ ὀπλίτου, ἀλλὰ ἐστράφη, αὐτὴ τῇ φορᾷ καὶ εἰς ἕνα ἄλλον ἐξ ἴσου σπονδαῖον συντελεστήν, γιὰ τὴν ἀρόδον τοῦ συγχρονισμένου Στρατοῦ μας· τὸν ἀπαραίτητον ἡθικὸν ψυχαγωγικὸν συντελεστήν. Διότι ἔχει, πλέον ἐκ πείρας, ἀποδειχθῇ ὅτι αὐτὸς, μὲ κατάλληλα μέσα θὰ μορφώσῃ καὶ θὰ ξεκουράσῃ γιὰ λίγο, τὸν γενναῖον Στρατιώτην μας, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναπαύσεώς του, δίνοντάς του καινούργιες δυνάμεις, γιὰ νέους Ἀθάνατους Ἡρωϊκοὺς Ἀθλοῦς.

Γι' αὐτὸ κι' ἡ παροῦσα ἐπίσκεψις, ἡ ὁποία ἐγράφη, ὡς δημοσιογραφικὸν ρεπορτάζ, γιὰ μιὰ Ἑθνικὴ Κυψέλη γιὰ ἕνα ἀκρότατον Ἑθνικὸ Σπουδαστῆρ, γιὰ τὸ περίφημον Κέντρον Βασικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἀλεξανδρουπόλεως, κι' ἡ ὁποία θέλει νὰ συντελέσῃ κι' αὐτή, κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τὴν ψυχαγωγίαν τοῦ νέου μας στρατιώτη,

Ε Κ Δ Ι Δ Ε Τ Α Ι

πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Κέντρων Ψυχαγωγίας τοῦ Κ.Β.Ε.Α.

Καὶ

Α Φ Ι Ε Ρ Ω Ν Ε Τ Α Ι

στὸ θαυμάσιο αὐτὸ Ἑλληνικὸν Φυτῶριον

μ' ἑθνικὴ ὑπερηφάνεια

ΣΠΥΡΟΣ Σ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΔΣ

. Ἡ φαρδύᾳ κομψοντυμένη
στὰ γκλανόλευκα Πύλη, στὸ δεξι-
ὸν τῆς ὁποίας στέκεται, εὐθυτενῆς
ὅτὸ παράστημα καὶ ἄρρενωπὸς στήν
ὄψιν ὁ ἀκείμητος φρουρὸς τῆς. Ὁ
ἀκοίμητος Φρουρὸς τῆς Ἑλλάδος!

« ΠΑΤΡΙΣ - ΘΡΗΣΚΕΙΑ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΙ' ΑΥΤΑ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΘΑ »

..... Κι' άκόμα και τὸ αἷμα μας, μέχρι στερνή ρανίδα,
τὸ χύνουμε, ἂν ζητηθῇ.
τοῦ « εἶναι » μας νά μή χαθῇ,
ἢ Ἐννοια κι ἢ Ἐλπίδα !

Αὐτὸ τὸ πλούσιο καὶ εὐγενές νόημα διέκρινε ἡ ὀξυ-
μκῆς φυλή μας. ὅταν συνήφαινε τὴν ὕπαρξιν της. μὲ τίς
αὐτὲς συμβολικὲς λέξεις: **Πατρίς - Θρησκεία - Οἰ-
γένεια**. Καὶ σ' αὐτὸ ἐπάνω, ὡς ἀκλόνητο θεμέλιο, ἐ-
ῆριξε τὴν ὕψηλὴν ἐκδήλωσιν τῆς ὠραίας πίστεως, πρὸς
αἰωνιότητα καὶ τὴν σημασίαν τῆς Ἑλληνικῆς μας ζω-
ῆς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴν, ποὺ ἡ Θεία Πρόνοια τὴν κα-
ῆξε στὴν πανανθρώπινην αὐτὴν κοινωνίαν.

Ἔτσι, μὲ λάβαρο τὴν πίστιν της σ' αὐτά,
ξεκίνησ' ἡ φυλή μας, στὸν ἄγνωστο, τὸν σκοτεινὸν
(τὸν χρόνον .

Κι' ἐβάδισε Προχώρησε Προχώρησε
(βαθείά !

Ἐπάλαιοιψε Ἐκινδύνευσε Τρεμόσβυσε
(ἄλλὰ

Μ' αὐτά, πάντα τὰ σύμβολα :

Πατρίδα - Οἰκογένεια - Θρησκεία, στὴν καρδιά...

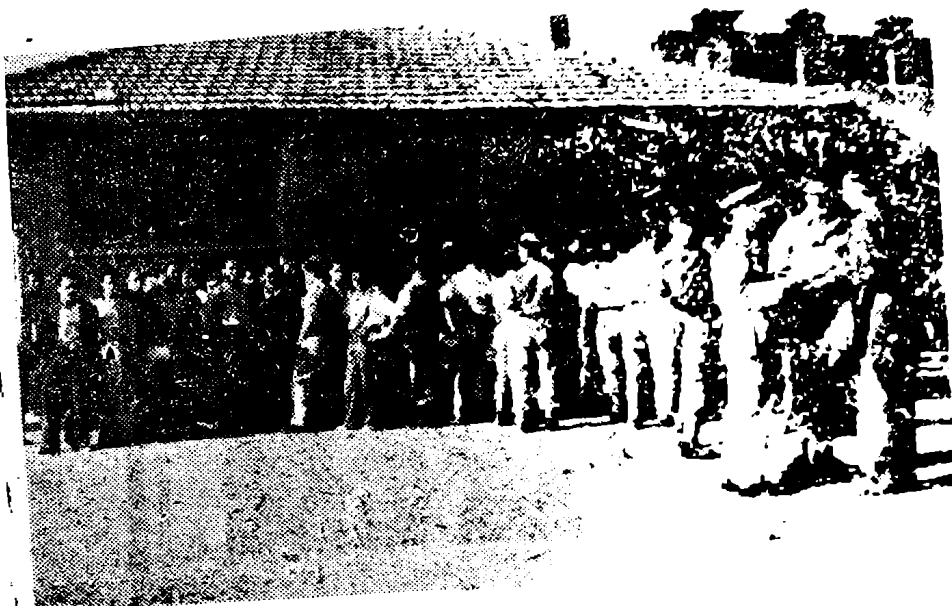
Βαλσάμωνε, κάθε σκληρό της πόνον !

Δυνάμωνε Γιγάντωνε !

Κοιὶ πάλιν ἀνοίγε γοργά, τὸν δρόμον τῶν αἰώνων.

Αὐτὴ, γινόταν πάντοτε, στὸν κόσμον ἢ πρωτοπόρα,

Αὐτὴ ,

.... στη σειρά, μπροστά
στο ευρύχωρο αυτό κτίριο....

.... όπου η Έξεταστική Έπιτροπή, ο
τόν Έπίατρον κ. Παπαϊωάννου, τόν β
ηθόν του Άνθ)ατρον κ. Κεέν και το
άλλους Ίατρούς εξέτάζουν την ύγι
νήν των κατάσχεσιν....

Δίχως ὅμως καὶ αὐτὴν τὴν βάσιν τῶν φυσικῶν δεσμών τῆς ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ τὴν συνδέουσαν τοὺς γονεῖς, τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς, ποῖα θὰ ᾔτο ἡ χαρὰ κάθε ἀτόμου;

Στὴν οἰκογένεια θὰ βρῇ ἓναν σπουδαῖον, σπουδαιότατον οὐντελεστήν τῆς κοινωνικῆς τοῦ ὁργανώσεως καὶ ἐξελέξεως. Καὶ ἀπ' αὐτὴν θὰ δημιουργήσῃ ἐπίσης τὰς ἠθικὰς καὶ περιουσιακὰς τοῦ σχέσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ τοῦ ἀξιοποιήσουν τὴν ζωὴν. Κάτω ἀπὸ τὴν παρήγορον οἰκογενειακὴν τοῦ στέγην, μέσα στὴ θερμὴ τῆς συζυγικῆς ἀγκαλιᾶς, στὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ γέλοιου, ἢ τοῦ κλάμματος τῶν παιδιῶν του, γλυκαίνεται κάθε πόνος τῆς καρδιᾶς του καὶ ἀποκτᾶται νέον θᾶρρος γιὰ ἓνα καλύτερον μέλλον.

Νὰ γιατί, ἡ Φυλὴ μας ξεκίνησε, μὲ ὁδηγὸ αὐτὰ τὰ τρία σύμβολα, μ' αὐτὰ τὰ τρία Ἐθνόσημα καὶ προόδευσε.

Νὰ γιατί καὶ ἡ τρισένδοξος χρυσὴ Ἱστορία μας, ποὺ τὴν ζηλεύει ὁ κόσμος ὅλος, τὰ παραδίδει ἀπὸ γεννεὰ σὲ γεννεὰ καὶ σὲ μᾶς σήμερα φθάνει καὶ τὰ ἐμπιστεύεται, γιὰ νὰ τὰ διαφυλάξουμε στὰ βάθη τῆς Ἑλληνικῆς μας ψυχῆς. Εἶναι τὰ μόνα κεφάλαια, ποὺ θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ καλλιιεργήσουμε τὴν ζωὴν μας, γιὰ ν' ἀποκτήσουμε τοὺς τίμιους καρπούς της.

Αὐτὰ καὶ μόνον αὐτὰ, θὰ μᾶς δώσουν τὸν χαρακτήρα τῆς ζωῆς, τὴν ἐλπίδα νὰ ἀτενίσωμεν μὲ αἰσιοδοξίαν τὸ μέλλον, τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν νὰ δημιουργήσουμε καὶ μεῖς, τὸ χαρούμενον περιβάλλον καὶ γενικῶς τὴν συνισταμένην τῆς ὑπάρξεώς μας. Κι' αὐτὸ τὸ γνωρίζει ὁ λαός μας καὶ συνεχίζει εἰς τὴν νέαν αὐτὴν περίεργον μετὰπολεμικὴν περίοδον, ποὺ διανύει ὁ κόσμος, νὰ βαδίζῃ μ' αὐτὰ τὰ Λάβαρα πάλι, πρὸς ἀποκατάστασιν μιᾶς καλλιτέρας εἰρηνικῆς αὔριον. Ἄν ὅμως, παρ' ἐλπίδα βέβηλα χέρια οἷασδῇποτε ζηλόφθονης ἢ πορωμένης συνειδήσεως, τολμήσουν ποτέ, νὰ τὰ ἀρπάξουν, νὰ τὰ ἀφανίσουν ἢ καὶ ἀπλῶς νὰ τὰ μολύνουν, εἶναι ἀποφασισμένος νὰ τὰ ὑπερασπισθῇ καὶ νὰ ἀγωνισθῇ καὶ πάλι, ὅπως τὸν δίδαξε ὁ πρόγονός του «μέχρι ἐλευταῖος ρανίδος τοῦ αἵματός του». Γι' αὐτὸ δὲν ταῦει νὰ γυμνάζεται, νὰ ἐκπαιδεύεται στὴν ψυχὴ, στὸ σῶμα καὶ στὸ νοῦ, στὰ νέα αὐτὰ ἄριστα ἐκπαιδευτήρια, πού, ἐγίνονται μὲ μιὰ ἀνομιαν. Κέντρον Βασικῆς Ἑκ-

παιδεύσεως, από τὰ ὁποῖα, ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου ἐξέρχεται, ἕτοιμος νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικὰ οἵανδήποτε τοιαύτην ἐπιβουλήν τῆς ἀκεραιότητός του.

Σ' ἓνα, ἀπ' αὐτὰ τὰ περίφημα Κέντρα, τὰ νέα φυτώρια τῆς ὑφριγώσης ἐλληνικῆς νεότητος, θὰ ζήσουμε καὶ μεῖς λίγες ἀξέχαστες ὥρες Ἐθνικοῦ μεγαλείου.

Ἄς προτιμήσουμε τὸ πιὸ μακρυνό. Ἐκεῖνο, ποῦ βρίσκεται στὴν πιὸ ἀπομεμακρυσμένη ἀκριτική γωνιά τῆς πανώριας χώρας μας! Μ' ἓνα θαυμάσιο ἀνοιξιὰτικο ταξεῖδι, βρισκόμεθα, σὲ λίγες ὥρες, στὴν εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα τῆς δεύτερης νυφούλας τοῦ Αἰγαίου μας, στὴν ὡμορφή Ἀλεξανδρουπόλῃ μας. Αὐτὴν εὐνόησεν ἡ τύχη νὰ φιλοξενῇ στοργικά, στὸ ὑπέροχο κλῖμα τῆς καὶ στὴ ζωογόνο γῆ τῆς, ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα, ὅπως θὰ δοῦμε, Κέντρα Βασικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

* * *

Τὴν ἐπιθυμία μας νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ Κέντρον καὶ νὰ ζήσουμε καὶ μεῖς λίγο, μὲ τὰ νεοσύλλεκτα φανταράκια μας, τὴν ἐλπίδα τοῦ Γένους, τὴν ἐκφράσαμε ἀπὸ βραδὺς εἰς τὸν Διοικητὴν του, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστως, μὲ τὴν ἄδειά του, μᾶς τὴν ἱκανοποιεῖ. Εἶναι ἀκόμα πρωτὶ. Ἡ σκέψις, πῶς πρέπει νὰ εἴμεθα νωρίς στὴν καθαρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ θέσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν αὐτοκίνητον τοῦ Κέντρου θὰ μᾶς μεταφέρει, χωρὶς νὰ κουρασθοῦμε σ' αὐτό, δὲν μᾶς ἄφησε νὰ μᾶς πάρῃ ὁ πρωῒνός γλυκὺς ὕπνος. Κατεβαίνουμε στὴν πόλιν καὶ συναντοῦμε τοὺς πρώτους ἀγουροξυπνημένους διαβάτας. Μιὰ γρήγορη βόλτα στὴν ἀγορά, ποῦ μόλις ἀρχινᾷ κ' αὐτὴ νὰ ξυπνᾷ καὶ σὲ 5' λεπτὰ φθάνουμε στὴν ἀφετηρία τοῦ αὐτοκινήτου, πρὶν αἰετῶν ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ ὠραίου γωνιακοῦ κτιρίου τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Στρατιώτου» Φρουρᾶς Ἀλεξανδρουπόλεως. Στὴν ἀπέναντι γωνιά, ἀφοῦ ἀκόμα ἡ ὥρα μᾶς τὸ ἐπιτρέπει, ἓνα καφενεῖο δέχεται τὴν παραγγελία μας. Ὁ πρῶτος «βαρὺς γλυκὺς καὶ ἄγχι» προκαλεῖ τὴν ὄρεξιν στὸν κακοσυννηθισμένο λάρυγγά της, γιὰ τὸ πρῶτο τσιγαράκι, ποῦ φέρνει τὸ δεύτερο καὶ τὸ τρίτο

. ἔνῳ ὁ Μάγειρος, μέ τὸ ἐπι-
τελεῖον τοῦ καὶ τὰ ἐπιτελικά τοῦ
σύνεργα, ἔχει ἀπὸ ἐνώρις ἐτοιμά-
σει τὸ πρῶτο θαυμάσιο καὶ ἄφθο-
νο συσσίτιόν τοὺς καὶ τοὺς περι-
μένει ν᾿ ἄλθουν . . .

καταφθάνοντας γερόκορμους άξιωματικούς, οί όποιοι καταλαμβάνουν ... έξ έφόδου τās γύρω μας θέσεις, περιμένοντας, προφανώς κι' αὐτοί τήν άφιξη τοῦ αὐτοκινήτου. Μεταξύ αὐτῶν, έρχεται βιαστικός καί μās πλησιάζει ό όρισθείς ως « ξεναγός » μας, Άνθυπολοχαγός κ. Θάνος Καραϊσκος. Άπό τήν πρώτη στιγμή πού μās άπευθύνει τήν «καλημέρα» ή έλαφρώς μειδιῶσα φυσιογνωμία του, δείχνει άνθρωπον εύγενή καί άμέσως κατακτā τήν συμπάθειά μας. Δέν μās μένει άρκετός καιρός για συζήτησι, διότι τὸ αὐτοκίνητο, άπό τὸ βάθος τοῦ δρόμου, κάνει τήν εμφάνισίν του. Αὐτομάτως σηκώνονται όλοι οί άξιωματικοί καί μαζύ των καί μείς, συνοδευόμενοι άπό τὸν εύγειέστατο συνοδό μας, ό όποίος κάνει καί έναρξη τῆς άναληφθείσης προσθέτου ύπηρεσίας. Μπαίνουμε στο αὐτοκίνητο καί περιμένουμε 2 —3 λεπτά. "Ωρα 7 π.μ. άκριβώς. Οὔτε ένα λεπτό άργότερα, οὔτε ένα λεπτό νωρίτερα, πάτημα τῆς « μίζας ». Σύγχρονο άναμα καί θόρυβος τῆς μηχανῆς. Έκκίνησις

Όλοταχώς διασχίζουμε τήν κεντρικήν εύθύγραμμον όδόν τῆς 14ης Μαΐου. Διερχόμενοι τὸν σιδηροδρομικόν σταθμόν τῆς πόλεως, εισερχόμεθα εἰς τήν προέκτασίν της, με τήν έξοχικήν ὄψιν, πού τῆς δίδουν τὰ κομψά μονόροφα σπιτάκια της, με τούς άνθισμένους κήπους των. Τὸ πρωτὶνὸ άεράκι μās δροσίζει τὸ πρόσωπο, κάνοντάς το νά πλησιάση τήν ζωηρότητα τῶν συνεπιβατῶν μας.

Διανύουμε καμμιὰ διακοσариά άκόμα μέτρα καί στρίβουμε μετὰ άριστερά. Στο δεξιόν τῆς στροφῆς μας, συναντοῦμε, ὅπως πληροφορεῖ ή πινακίς του, τὸ Κρατικόν Νοσοκομεῖον. Έχουμε άφήσει άρκετὰ τήν πόλιν πίσω μας καί άκόμη πέντε έξ εκατόντάδες μέτρα τήν άφήνουμε, άνεβαίνοντας τώρα τὸν έλαφρώς άνηφορικόν τοῦτον δρόμον, πού μās ὀδηγεῖ άπ' εύθείας στήν εἴσοδον, τοῦ Κέντρου Βασικῆς Έκπαιδεύσεως Άλεξ)πόλεως.

Μιὰ άνέκφραστος χαρά μās πλημμυρίζει τήν καρδιά, μόλις εισερχόμεθα τήν φαρδυὰ κομψοντυμένην στὰ γαλανόλευκα Πύλη στο δεξιόν τῆς όποιās στέκεται, εύθυτενῆς στο παράστημα καί άρρενωπὸς στήν ὄψι ό άκοίμητος φρουρός της. 'Ο άκοίμητος Φρουρός τῆς Έλλάδος!

Τὸ μάτι δέν ξεύρει τί νά πρωτοδῇ. Δέν ξεύρει τί νά

Ένας απέραντος χώρος εκτείνεται μπροστά μας. Μια σωστή μαγευτική τοποθεσία. Ένα σύνολον πραγματικής ιδιορρύθμου πολιτείας, που απ' τὰ χαράματα ζει και κινείται. Πολυάριθμα σκουρόχρωμα κτίρια Στρατωνισμού δεξιά, αριστερά στο βάθος, πλαισιωμένα, από πυκνόφυλλες πελώριες βαλανιδιές. Εύθωγραμμημένα δρομάκια με κάτασπρα φρεσκοβαμμένα ρεϊθρα. Καταπράσινοι λοφίσκοι, που καταλήγουν στους πρόποδας, σε ίσωπεδωμένο επιμελημένο χώρο άσκήσεων ή καλλιεργημένο έδαφος.

Ένας χακοφορεμένος, όμοιόμορφος στην ψυχή και στο νοῦ Κόσμος. Είκόνες τόσον πλούσιες, σε φυσική καλλονή και σε καλλιτεχνικό ανθρώπινο γούστο, που είναι αδύνατον καθώς διερχόμεθα ταχέως δια τοῦ αυτόκινήτου να τις συγκρατήσουμε, παρ' όλην τήν προσπάθειάν μας. Δεν σιανοχωρούμεθα όμως, διότι θα μᾶς δοθῇ καιρός να τις δούμε σ' όλες τις λεπτομέρειες και να τις καταγράψουμε. Άλλωστε ή 10 λεπτος υπέροχος διαδρομή μας τελειώσει. Το αυτόκίνητο τῶν « τριῶν τετάρτων » σταματᾷ και κατεβαίνουμε.

Στο συγκρότημα « Μεγάλου Ἀλεξάνδρου »

Μιά μικρή μπλέταμτελίτσα μ' ἄσπρα καλογραμμένα λευκά γράμματα, καρφωμένη σ' ένα ηλεκτρικόν σιήλο, στη γωνιά, που σταθμεύσαμε. ἀπαλλάσσει τὸν συνοδὸν μᾶς και προθυμοποιεῖται να μᾶς πληροφορήσει αὐτή, ὅτι εἰσρισκόμεθα στο « Συγκρότημα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ». Δέκα πέντε μέτρα ἀπέναντί μας, ὀρθώνει τὸ μεγαλοπρεπὲς διόροφο ἀνάστημά του, τὸ κτίριον τοῦ Διοικητηρίου, ὅπως εἰδοποιεῖ, ή ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ἀνηρτημένη μεγάλη πινακὶς τοῦ. Ὁ κ. Καραῖσκος μᾶς διευθύνει ἀμέσως πρὸς αὐτό, πλὴν ὅμως κάνοντας 2—3 βήματα ἐπὶ τοῦ παχέστατου χαλικοστρωμένου δρομίσκου, τὸ πεντακάθαρο ἐξαιρετικὰ περιποιημένο ἐξωτερικὸν του περιβάλλον μᾶς ἐπιβάλλει να σταματήσουμε λίγο και να τὸ θαυμάσουμε. Δεν εἶναι δυνατόν να τοῦ προβάλλης ἀντιρρήσεις· κυριολεκτικῶς σέσκλαβώνει ἀρκετὰ λεπτά τῆς ὥρας. Δεξιά ἐναψηλὸ χοντρὸ κοντάρι ἐπὶ τοῦ ὁποίου κυματίζει μεσίστια στὰ μαῦρα τῆς κρέπια ή τιμημένη και δοξασμένη σημαία μας,

.... τούς ενώνει αδελφικά σ' ένα
χαρούμενο υπαίθριο χριστιανικό
τραπέζι.

.... έχει, πρὸ θα σφρηλατηθῇ τὸ Ἑλληνικὸ
ἀποδόλινο σῆμα.
‘Ο 7ος λόχος μετὰ τὰς ἐδουλικὰς τοῦ Δ)τοῦ
του Δοχαιτοῦ, στὸ ἄκρον δεξιὰ κ. Βαφειά-
δη Κ. σὲ μιὰ τοῦ ἄκρουαι.—

Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β'. Μπροστὰ ἕνας ὥραϊς κῆπος, τετραγωνισμένος στὸ μῆκος τῆς τριακονταμέτρου περίπου προσόψεως, δίδει μὲ τὴν ἐθνικὴ του διακόσμησι καὶ μὲ τὰ ὀλίγα γιὰ τὴν ὥρα λουλούδια του, τὴν εὐχάριστον ἐντύπωσιν καθὼς εἰσέρχεται κανεὶς τὴν εἴσοδον τοῦ Διοικητηρίου. Ἕνας σκοπὸς ἀκίνητος πρὸ αὐτοῦ, στὴν κυανόλευκα χρωματισμένη σκοπιά. Δίπλα ἀριστερά, μιὰ πελώρια βαλανιδιὰ σκορπᾷ τὸν ἴσκιο της. Τὸ μπλέ καὶ ἄσπρο χρῶμα, ποὺ συναντᾷ τὸ μάτι, ὅπου στρίψει, συμπληρώνει τὴν εὐχάριστον ἐλληνοπρεπὴ καὶ πολιτισμένην νότα τοῦ ἐδῶ γύρω χώρου.

Διὰ μέσου τῶν διαγραφωμένων διαδρομίσκων τοῦ κήπου, ἀναβαίνοντας καὶ δυὸ τιμεντένια σκαλοπάτια εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Διοικητηρίου.

Στὸ εἰσόγιον, καθὼς περνοῦμε τὸν διάδρομόν του, γιὰ νὰ ἀνεβοῦμε εἰς τὸν δεῦτερον ὄροφον, διαβάζουμε δεξιὰ καὶ ἀριστερά, καλλιτεχνικώτατες ἄσπρες καρτελίτσες, ποῦναι κολλημένες στὶς κλειστὲς καφετιὲς πόρτες τῶν δωματίων του, τὴν ἀρμοδιότητα ἐκάστου γραφείου. Ἡ ἐκ μωσαϊκοῦ τιμεντένια ἐσωτερικὴ σκάλα μᾶς μεταφέρει, ἀνέτως εἰς τὸ Ὑπασπιστήριον, ὅπου μᾶς ὑποδέχεται εὐγενέστατα ὁ Ὑπασπιστὴς τοῦ Κέντρου, Λοχαγὸς κ' Ἀπόστ. Βεργιατζόγλου. Δὲν προφθαίνει νὰ καθήσουμε καὶ μᾶς παραγγέλει καφέ.

— Ἢὰ τὸν πιοῦμε κ. Ὑπασπιστά, διὰ νὰ περάσῃ λίγο ἡ ὥρα, διότι ἀσφαλῶς ὁ κ. Διοικητὴς δὲν θὰ εἶναι ἀκόμη στὸ γραφεῖο του, γιὰ νὰ τοῦ δώσουμε τὴν καλημέρα μας.

— Ἄν πρόκειται γι' αὐτό, θ'ἄπρεπε, μᾶς ἀπαντᾷ χαμογελῶντας, νὰ ἔρθετε νὰ τὸν πιῇτε τοῦλάχιστον πρὸ μιᾶς ὥρας.

Δὲν καταλάβαμε ἀμέσως τὸ λεπτὸν τοῦ πνεύματος καὶ προσπαθοῦμε νὰ τὸ μαντεύσουμε διὰ τῆς σιωπῆς. Μᾶς ἀντιλαμβάνεται καὶ μᾶς βγάζει ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον, προσθέτοντας.

— Ὁ κ. Διοικητὴς, εἶναι ἤδη στὸ γραφεῖο του πρὸ μιᾶς ὥρας Θὰ πιῇτε τὸν καφέ σας, νὰ μᾶς εὐχαριστήσετε μιὰ ποῦρθατε καὶ στὸ « φτωχικὸ » μας καὶ θὰ σᾶς ἀναγγείλω.

τὴν ἐργασία...

— Γιά τόσο λίγο!... "Ὁχι δά... " Ἀλλωστε ἐσεῖς, γιά μᾶς, κάνατε ὁλόκληρο ταξειῖδι.

Κολακευόμεθα ὀλίγο, ἀλλὰ δὲν τὸ δείχνουμε, ἀρκούμενοι νὰ προσθέσουμε μὲ εἰλικρίνεια «σὰς ἀξίζει».

Ἕνα φανταράκι, μὲ τὸν στρογγυλὸ τοῦ δίσκο κάνει τὴν ἐμφάνισί του, Ζωηρὸ καὶ ἐξυπνο ἀντιλαμβάνεται, δι' οἱ καφέδες προορίζονται γιά μᾶς καὶ μὲ λεπτοὺς τρόπους μᾶς τοὺς σερβίρει. Τοὺς πίνουμε, καπνίζουμε καὶ ἕνα τσιγαράκι καὶ εἰσερχόμεθα σιὸ ἀπέναντι γραφεῖο, ὅπου μᾶς δέχεται, μετὰ τὴν πρηγηθεῖσαν ἀγγελίαν ὁ Συνήχης Πεζ. κ. Γεώργ. Κωσταρέλος, Διοικητὴς τοῦ ἐν λόγῳ Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως.

Ὑποβάλλομεν τὴν «καλημέρα» μας σιὸν κ. Διοικητὴ ὥς καὶ εἰς τὸν ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενον συνεργάτην του, Ὑποδιοικητὴν τοῦ Κέντρου, Ἀντίρχην Πεζ. κ. Θωμᾶν Μπάρμπαν καὶ τὸν εὐχαριστοῦμε διὰ τὴν ἀδειά του, νὰ ζήσωμε λίγες ὥρες, μὲ τὰ νεοσύλλεκτα φανταράκια μας ἐνῶ τὰ ἐρευνητικὰ βλέμματά μας, συλλαμβάνουν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀπέριττου γραφείου του. Δυὸ τρεῖς καρέκλες, ἕνας ἀπλὸς καναπὲς, κορνιζαρισμένοι πολλοὶ χάρτες στοὺς τοίχους, δυὸ τρεῖς ἀναμνηστικὲς τῆς ἐργασίας τοῦ Κέντρου φωτογραφίες, σὲ ἐπιμελημένα πλαίσια, ποὺ θὰ θυμίζουν στίς ἐρχόμενες γεννιῆς τὰ πρῶτα βήματά του, ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπλά, ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὸν φόρτον τῆς ἐργασίας, ἀποτελοῦν τὴν χαρακτηριστικὴν στρατιωτικὴν του ἀτμόσφαιραν.

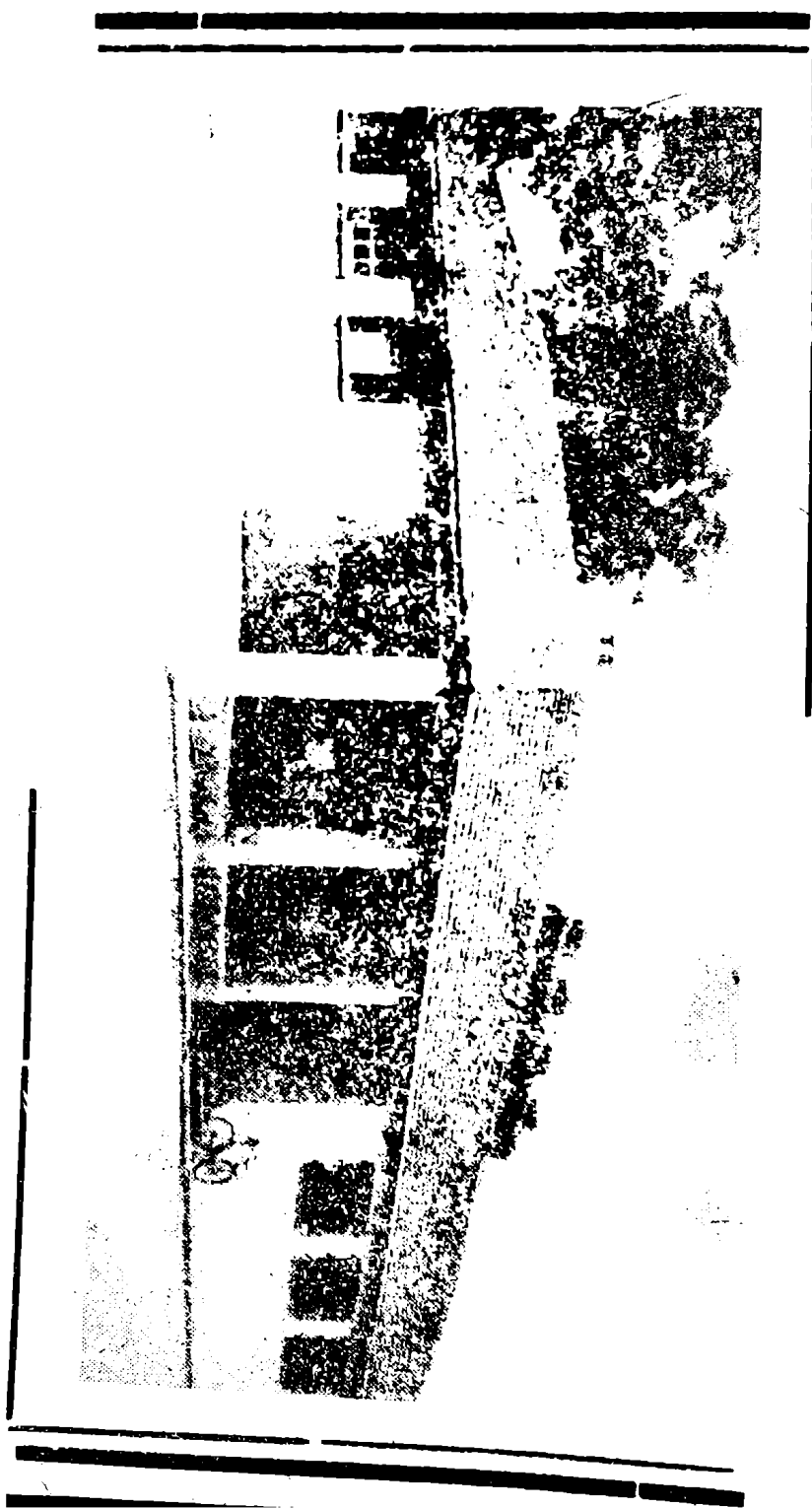
Αἰσθανόμενοι ὅτι ἡ παρουσία μας ἔγινε αἰτία ὀλιγολέπτου διακοπῆς τῆς πρωϊνῆς πολυτίμου συνεργασίας τῶν δύο ἀνωτέρω, δὲν τοὺς ἀπασχολοῦμε τοῦ δέοντος, ἐγκαταλείποντες τὸ γραφεῖον, μὲ τὰς ἐκ νέου εὐχαριστίας μας διὰ τὴν πρόθυμόν των ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας μας.

Τώρα ὁ συνοδὸς μας, σύμφωνα καὶ μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ κ. Διτοῦ του, προθυμοποιεῖται νὰ μᾶς γνωρίσῃ μὲ τὸ ἄγνωστὸ μας περιβάλλον, ποὺ συντελεῖ μὲ τὴν θαυμασίαν τοποθεσίαν, τὴν ἄοκνον ἐργασίαν καὶ τὴν φιλόστοργον μέριμνάν του, εἰς τὴν εὐχάριστον διαμονήν. εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ σώματος καὶ εἰς τὸ γαλβάνωμα τῆς ψυχῆς τῶν διερχομένων πρὸς ἐκπαίδευσιν νεοσυλλέκτων ἀνδρῶν.

Κάνουμε ἀνὰ ἀπὸ τὰ πέντε τοὺς ἑκατὸν...

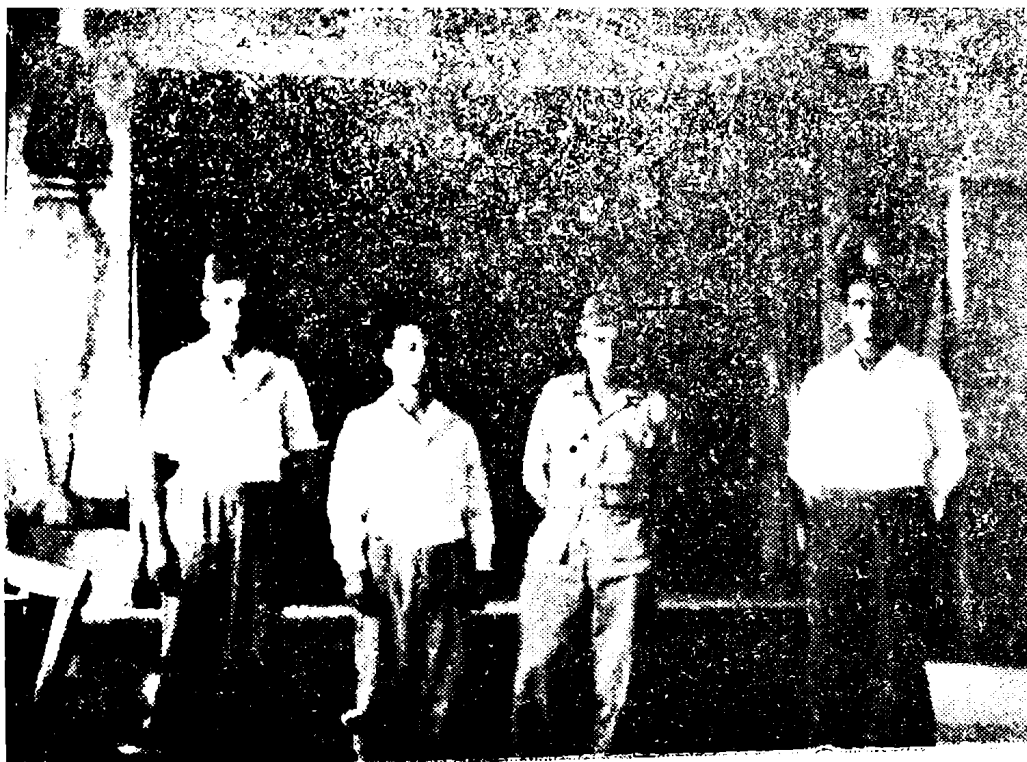

Μετά τας ασκήσεις, λίγη ανάπαυσι, ἕνα καφεδάκι κι' ἕνα τσι-
γάρακι μεταφέρει τοὺς νεοσυλλέκτους μας στὸν ἰδιωτικὸν τοὺς βίο.

λιτισμένης ακριτικής Ἑλληνικῆς γωνιάς, κάτω δὴ στήν τόσο δεινοπαθήσασαν καὶ κατεστραμμένην νυφοῦλα τοῦ Αἰγαίου μας, Ἀλεξανδρούπολι.

Πρῶτο στή σειρά τῆς ἐπισκέψεώς μας ἔρχεται τὸ κτίριον, ποῦ στεγάζεται ὁ Λόχος Διοικήσεως, λίγα μέτρα ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ Διοικητήριον. Ἐνα εὐρύχωρο ψηλοτάβανο κτίριο, ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα μὲ τὰ πολλὰ του εὐάερα, δωμάτια ἐξασφαλίζει μία ἀρκετὰ καλὴ ἀνάπαυσιν τῶν ὁπλιτῶν του. Στὸν φαρδὺ κατακάθαρον διάδρομόν του ἀνηρτημένους στοὺς τοίχους του ὠραῖαι φιλοτεχνημένοι παραστάσεις τῶν ἡρώϊκων μας ἀγώνων, θυμίζουν τὸ μεγαλεῖον τῆς φυλῆς μας. Ὅλον τὸ ἀλησμόνητον ἐκεῖνον Ἔπος, τὸ Ἀθάνατον Ἔπος τῆς Ἀλβανίας ζωντανεύεται μέσα μας καθὼς τίς κοιτοῦμε. Ἐδῶ, μιὰ φυσικωτάτη ἀναπαράστασις τῆς φυγῆς καὶ τοῦ πνιγμοῦ τῶν πανυκοβλήτων κοκορεφιέρων ἰταλῶν, εἰς τὸ Μόρτς παρὰ τὴν Χειμάρραν. Παρακεῖ μιὰ ἄλλη εἰκὼν δείχνει τὴν εἴσοδον τοῦ ἐνδόξου Στρατοῦ μας εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργυροκάστρου μας τὴν ἀξέχαστη ἐκείνη μέρα τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1940. Πολλὲς παρόμοιες εἰκόνες, ὅλες τοποθετημένες μὲ ἰαξί καὶ σεβασμόν πρὸς τὸ ἀναπαριστάμενον τιμημένον περιεχόμενόν των, ὑπενθυμίζουν ρεαλιστικώτατα στήν νέα γεννιά μας τοὺς Ἱεροὺς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἡρώϊκους ἀγῶνας τῶν Πατέρων τῆς καὶ τῆς ὑποδεικνύουν τὰ γίνη ἀξία μιμήτρια τούτων. Κι' ἀνάμεσα ἀπὸ τίς εἰκόνες αὐτὲς διαβάζουμε ἀληθινὰ ἀποφθέγματα, ποῦ ἔχουν βγῆ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ μας, κατόπιν ἀποδείξεως. Ἰδοὺ τὸ πρῶτον: «Ἡ Ἀνδρεία, τὸ θάρρος καὶ ἡ ψυχραιμία φέρουν τὴν Νίκη». Δὲν εἶναι ψέμματι. Ἀπειρες εἶναι οἱ φορές, ποῦ τὸ πιστοποίησε ἡ φυλὴ μας· προχθὲς ἀκόμα στὸν τελευταῖον αὐτὸν πόλεμον, π' ἔδωσε τὴν πρώτη Συμμαχικὴν Νίκην, ὅταν ὅλα ἐφαίνοντο χαμένα καὶ σβυσμένα, ἀπὸ τίς..... ραδιοφωνικὲς φωνάρες τῶν δύο λησμονημένων «Ντούτσε καὶ Φῦρερ» καὶ τὸ ἠκολούθησαν· ἀσχέτως τώρα ἂν ὁ χρόνος τοὺς κάνει πολλούς, ποῦ τὸ ἀπόφθεγμα αὐτὸ τὸ ἐθαύμασαν καὶ ἠκολούθησαν ἐπιλήσιμονας. Ἐμεῖς μ' αὐτὸ θὰ προχωροῦμε σ' ὅλες μας τίς δοκιμασίαις καὶ θὰ τῶχουμε πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τελικῶς οὐδὲν...

Ο « Μαιτρ », με τὰ τρία λευκοφορεμέ-
να « γκαρσόνια » τοῦ Κ. Ψ. Ο. τοῦ ΙΙΙ τάγ-
ματος, μπροστὰ στὴν μικρούλα, ἀλλὰ τόσεν
καλοφτιαγμένη θεατρικὴ σκηνὴ τοῦ Κέντρου.

ΟΙ ΙΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΟΙ ΜΑΣ

"Υστερα από την εκπαίδευσίν των" παρακολουθούν, με επί κεφαλής τὸν Ὑποδῆτὴν τῶν Ἀντῆχην κ. Θ. Μπάρμπαν, μίαν εἰδικὴν καλλιτεχνικὴν παράστασιν εἰς τὸ προχύλιον τοῦ Κέντρου.

δειλός είναι προδότης της Πατρίδος», όπως πολύ σωστά συμπληρώνει ένα άλλο, μπαίνοντας σ' ένα καλοπεριποιημένον θάλαμον ανδρών, με τὰ «διόροφα» καλοστρωμένα κρεβάτια των.

Άλλον από τὸν Διοικητὴν τοῦ Λόχου, Ἀνθ)στὴν κ. Ἰωάννην Θεοδώριδην, ποὺ συναντοῦμεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐργαζόμενον καὶ τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ θαλαμοφύλακας δὲν βλέπομε ἐδῶ. Εἶναι ὥρα ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐργασίας καὶ ὅλοι εὐρίσκονται μεθρησκευτικὴν εὐλάβειαν, μετ' ἐπιμέλειαν, ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν εἰς αὐτήν.

Οὔτε λεπτὸ ὥρας δὲν ἀφήνουν νὰ χάνεται. Γνωρίζουν πολὺ καλά, πῶς ἡ Πατρίς ἔχει ἀνάγκην τῆς βοήθειας των γιὰ νὰ ἀναγεννηθῇ καὶ μετ' αὐθορμητισμὸν τῆς τὴν προσφέρουν.

Μετ' ἐπιστολὴν μας πάντοτε τὸν κ. Καραϊσκόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἐντεταλμένος φροντιστὴς, οὕτως εἰπεῖν, ἐπὶ τῆς ὅλης ἐν γένει ψυχολογικῆς κινήσεως φεύγουμε ἀπὸ τὸ κτίριον τοῦτο, ἀφοῦ συναντήσουμε προηγουμένως κλειστόν, ὅρσιον τῆς ἐξόδου μας τὸ στεγαζόμενον ἐντὸς αὐτοῦ γραφεῖον τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Πτέρυγος» ὡς ὀνομάζεται, ἀπὸ τὸ ὁποῖον συντονίζεται ἡ ἐκπαίδευσις ὅλου τοῦ Κέντρου καὶ τὸ ὁποῖον διευθύνεται ἀπὸ τὸν Λοχαγὸν ἐκπαιδευτὴν κ. Σπύρον Φραγκῖσκον.

Ἀπέναντί μας λίγα βήματα, ἓξ ἴσου ὠραῖον κτίριον μᾶς τραβᾷ τὴν προσοχήν. Εἰσερχόμεθα εἰς αὐτὸ καὶ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Λέσχην τῶν Ἀξιῶν μιά εὐρύχωρη αἴθουσα, μετ' ἐπιμεταρτισμένους ἀσβεστωμένους τοίχους καὶ μετ' ἐκαστὴν τραπέζακιον. Στὰ παράθυρά της, οἱ ὠραῖες χοντρές ἀλατζένιες μαυρίδες κουρτίνες μετ' ἐκαστὸν χρώμα τους, τίς χαρίζουν ἀκόμη ὠραϊότεραν εὐφάνισιν. Λέν λείπει οὔτε τὸ Μπάρ, μετ' ὅλην τὴν ψηλά

Μπαρ ένα λικέρ καί ἀναχωροῦμε.

Σὲ μιὰ ἄλλη πλευρὰ τοῦ ἰδίου κτιρίου ἐτοιμάζεται πυρετωδῶς, ὅπως βλέπουμε φεύγοντας μιὰ μεγάλη αἶθουσα νὰ δεχθῇ εὐλαβῶς εἰς αἰωνίαν μνήμην, τὶς Ἡρωϊκὲς Μορφές τῶν ἀγωνισθέντων καὶ πεσόντων εἰς τὸ πεδῖον τῆς τιμῆς γιὰ τὸν Ἑβρο. Ἐντὸς ὀλίγου σ' αὐτὴν θὰ γίνῃ, μὲ τὴν φωτεινὴ ἔμπνευσι τοῦχε ὁ Δ/τῆς κ Κωσταρέλος, τὸ αἰώνιο Κοιμητήρι. «Τὸ Πάνθεον τῶν Ἡρώων Ἑβρου», ποὺ θὰ διατηροῦν ἄσβυστη τὴν κανδήλα τοῦ οἱ διερχόμενες γεννιές.

Μιὰ βόλτα ἀκόμα στὸ συγκρότημα αὐτὸ τοῦ «Μεγ. Ἀλεξάνδρου» μᾶς φέρνει διαδοχικῶς στὰ Συνεργεῖα, ραπτῶν—ὕποδηματοποιῶν καὶ ξυλουργῶν. Παντοῦ ἐργασία, παντοῦ θέλησις, παντοῦ τάξις. Σκιμμένος σιτὴν εἰδικότητὰ τοῦ ὁ καθένας ἐδῶ, φροντίζει μὲ ἐπιμέλεια γιὰ κάθε τι, ποῦ ἔχει ἀνάγκη τὸ Κέντρον. «Κι' αὐτο πρέπει νὰ γίνῃ... καμμιὰ ἔλληψι δὲν πρέπει νὰ παρουσιάζεται στὸ Κέντρον μας ἀφοῦ μποροῦμε» Χαρακτηριστικὴ ἀπάντησις ἐνὸς φαντάρου ξυλουργοῦ, εἰς ψυχολογικὴν μας ἐρώτησιν. Μ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ποῦ ἐπικρατεῖ καὶ στὸν ἀπλὸν αὐτὸν φανταράκο, καταλαβαίνει κανεὶς τί ἐπιτυγχάνεται!

Διὰ μέσου ἐνὸς νέου δρόμου, ποῦ ἀνοίχθηκε τῶρα πρὸ ὀλίγου ἀκόμη χρόνου, σὲ μιὰ ἑκτασι χέρσας γῆς, φθάνομε στὸ Γυμναστήριον, ποῦ ἀπεπερατώθη ὅπως φαίνεται ἐσχάτως. Τὸ Γυμναστήριον αὐτὸ ποῦ βρίσκεται πίσω ἀκριβῶς ἀπ' τὸ Διοικητήριον, παράλληλα πρὸς ἓνα εὐθὺ δρόμον, ποῦ ὁδηγεῖ πρὸς τὰ Τάγματα, ὀφείλει τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον εἰς τὰς ὥρας ἀναπαύσεως τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἡγητόρων Ἀξιῶν τοῦ Κέντρου. Καταλαμβάνει μιὰν ἑκτασιν 105 μ. Χ 63 μ. Εἶναι ἐφοδιασμένο μὲ τὰ περισσότερα μέσα τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, καταλλήλως καὶ μὲ μαθηματικὸν ὑπολογισμόν τοποθετημένα, παράλληλα πρὸς τὰς τέσσαρας πλευράς του, οὕτως ὥστε νὰ παρέχεται εἰς τὸ κέντρον ἀρκετὸς χώρος διὰ ἐλευθέρας ἀσκήσεις. Τὰ ἀθλητικὰ αὐτὰ μέσα, ποῦ διαθέτει γιὰ νὰ ἀποδίδονται τὰ ἀγωνίσματα συγκρατοῦμε στὸ μυαλὸ μας μερικά, καθὼς τὰ παρατηροῦμε διερχόμενοι. Τὸ πρῶτον, ποῦ βλέπομε, ἂν δὲν ἀπατώμεθα εἶναι ὁ χώρος γιὰ τὸ Ἄλμα εἰς ὕψος ἀκολουθεῖται ὁ

Ὁ νεοσύλληκτος «κλόουν» σκορπᾷ
γιὰ λίγο τὸ γέλιο στοὺς συναδέλφους
του, σὲ μιὰ εἰδικῶς διοργανωθεῖσα π
ράσασί του.

Ἡ περίφημη ὀρχήστρᾱ τοῦ Κ. Ψ. Ο.
τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως, ὀργανωθεῖ-
σα ὑπὸ τοῦ ἀρίστου μουσικοῦ, Ἀλθ)-
γεῦ Πεζικοῦ κ.τ.Θ. ἸΚαρχῆσκου, προ-
σφέρει τακτικὰ εἰς τοὺς νεοσυλλέκτους
μας τὰ πρὸς τελευτὰ Ἀθηνᾱϊκὰ «σου-
ξέ», ποὺ τὰ ζηλεύουν ἀκόμη καὶ οἱ ὀρ-
χήστρες τῆς πόλεως.

Ἄλμα μετὰ στήριξεως, τὸ Ἄλμα εἰς Βάθος, τρία βαρέλια ἐφαλιτήριοι, μονόζυγον καὶ πάλι ἄλλα τρία βαρέλια ἐφαλιτήριοι. Ἀπὸ τὴν ἄλλην παράλληλον πλευρὰν ὑπάρχει ἰκρίωμα ἀναρρηχίσεως, μονόζυγον δίζυγον, ἀνάβασις ἰσοροπίαι διάφοροι, ἄλμα εἰς βάθος, ὑπέρβασις τάφρου τῇ βοηθείᾳ καλωδίου κ. λ. π. Ἐχει ἐπίσης πλήρες Τεραῖν στήν Β. αὐτοῦ πλευρὰν γιὰ « Μπάσκει—Μπῶλ » καὶ εἰς τὴν ἀντίθετον ὁμοίως πλευρὰν του, τὴν Νότιον, ἄλλο Τεραῖν γιὰ « Βόλεϋ—Μπῶλ ». Ὀλόκληρος ὁ χώρος τοῦ Γυμναστηρίου περιστοιχίζεται ἀπὸ ἀσβεστωμένες κάταστρες τσιμεντένιες κολωνίτσες, αἱ ὁποῖαι ἀπέχουν ἢ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην περίπου ἐνάμισυ μέτρον. Ὁμολογουμένως, χωρὶς ὑπερβολὴν τὸ θαυμάσιον ἀπὸ ὅλας τὰς ἀπόψεις τοῦτο Γυμναστήριον, θὰ τὸ ζήλευσαν πολλοὶ ἀθλητικοὶ καὶ Σύλλογοι. Καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ ἀγαπητὸς μᾶς κ. Καραϊσκος ἐπιμένει, ὅτι ἔχει ἀκόμα μερικὲς μικρὰς ἐλλείψεις τίς ὁποῖες σύντομα θὰ τίς συμπληρώσουνε. Δὲν τίς βλέπομε, ἀλλὰ ... τοῦ εὐχόμεθα σύντομα νὰ τίς συμπληρώσουν, πρᾶγμα, ποῦ δὲν τὸ πιστεύομε, διότι ἄνθρωποι, ποῦ τοὺς ἀρέσει τὸ ὥραϊον θέλουν νὰ ἐκτελέσουν συνεχῶς πρὸς τὸ Τέλειον καὶ ἐπομένως ... κάποια πάντοτε θὰ βρίσκεται ἔλλειψις.

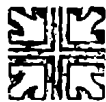
Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Γυμναστικοῦ χώρου, ποῦ ὑπάρχομεθα, ὁ κ. Καραϊσκος μᾶς κάνει τὴν πρόσκλησιν νὰ παρακολουθήσωμε τὸ ἀπόγευμα φιλικὴν ποδοσφαιρικὴν συνάντησιν, μεταξὺ τῆς Ὀμάδος τοῦ Κέντρου καὶ μιᾶς τοπικῆς. Τὴν ἀπεδέχθημεν εὐχαρίστως αἱ δὲν μετανιώσαμεν γι' αὐτήν.

Παρακολουθήσαμε ἓνα καλὸ παιχνίδι καὶ εἶδαμε αἱ πῶς στὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν ὑστερεῖ.

Νομίζομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτα ἄλλο ἐνδιαφέρον γιὰ μᾶς εἰς τὸ κτιριακὸν αὐτὸ Συγκρότημα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου», ἐκτὸς ἀπὸ τίς καλῶς ἐφοδιασμένες, ἀπου κεῖ, ἀποθήκες του, ποῦ ἐνδιαφέρουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον αὐτὸ καὶ τὰ Συνεργεῖα αὐτοκινήτων τοῦ μέ τὸν ἀξίον Κινήσεως κ. Ἀχιλ. Ἡλιάδην καὶ τοιμαζόμεθα γιὰ τὴν ἐπίσκεψιν σ' ἄλλο συγκρότημα τοῦ ἀπέχει λίγο διάστημα ἀπὸ ἐδῶ. Προτιμοῦμε νὰ ἴδωμε μὲ τὰ πόδια. Ἔτσι θὰ καμαρώνουμε σιγὰ σι-

δες — δμάδες, σ' ἔβλη· σχεδὸν τὴν ἑκτασὴ τοῦ ἀπέραν-
του τούτου χώρου.

Μὲ λίγη συζήτηση καὶ ἔ.α τσιγάρο φθάσαμε
χωρὶς νὰ καταλάβουμε στὸ συγκρότημα «Παύλου
Μελα».

Ο Διευθύνων τήν ψυχγωγίαν τοῦ Κέντρου Ἀνθιγός κ. Θά-
νος Καραΐοκος, εἰς τόν ὅποιον ἡ ἀρχή « ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος
στήν κατάλληλη θέσι » βρῆσκει τήν καλύτεράν ἐρμηνείαν.

ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Οι πρώτοι Άξιοι εκπαιδεύται τοῦ Κ. Β. Ε. Α. ἔχοντες ἀδελφόν
τὸν πρῶτον Διεκπετὴν τὸν Στυλῆον κ. Παύλ. Παπαδημητρίου.

Στά διάφορα Συγκροτήματα

Τὴν ἴδια γραφικότητα τῆς φύσεως συναντᾷ κανεὶς καὶ δῶ.

Δένδρα καταπράσινα καὶ πυκνόφυλλα, ἀσβεστωμένα στὸ μισὸ κορμὸ τους, χαρίζουν, μὲ τὰ φυλλώματά τους ἀκόμη περισσότερον εὐχάριστον τόνον, καθὼς προβάλλει ἀνάμεσά τους ἡ καλήγραμμος σιλουέττα τῶν πολυ-ἀριθμῶν κτιρίων στρατωνισμοῦ μὲ τὰ κόκκινα κεραμίδια τους.

Ἡ ὥρα μᾶς ἔφερε ἐπάνω στὴν παῦσι τῶν ἀσκήσεων καὶ ἔτσι μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσουμε καὶ νὰ μιλήσουμε ὀλίγον, μὲ τὸν Διοικητὴ τοῦ συγκροτήματος τούτου, Ταγματάρχην κ. Ἰωάννην Σταματοπούλον, ὁ ὁποῖος παρ' ὅλην τὴν κούρασίν του, μᾶς ὁδηγεῖ ὁ ἴδιος, σ' αὐτό, κάνοντας ἀρχὴ ἔπ' τὸ γραφεῖο του, ποῦ βρέθηκε κοντὰ μας. Τὰ γυρίζουμε ὅλα τὰ κτίρια τοῦ στρατωνισμοῦ ἓνα πρὸς ἓνα. Μένουμε κατάπληκτοι. Ὅχι μόνο δὲν ὑπερβάλουμε, ἂν ποῦμε ὅτι συναντοῦμε πραγματικὰς πολεμικὰς ἐκθέσεις, ἀλλὰ δὲν χαρακτηρίζουμε ἐπαρκῶς αὐτὰ τὰ θαυμάσια κτίρια ποῦ βλέπουν τὰ μάτια μας. Κι' ὅλα αὐτὰ ἔγιναν ἀπ' τὸ ἀφθονο πνεῦμα εὐγενοῦς ἀμίλλης καὶ ἀπ' τὰ ἐλάχιστα διατεθειμένα μέσα.

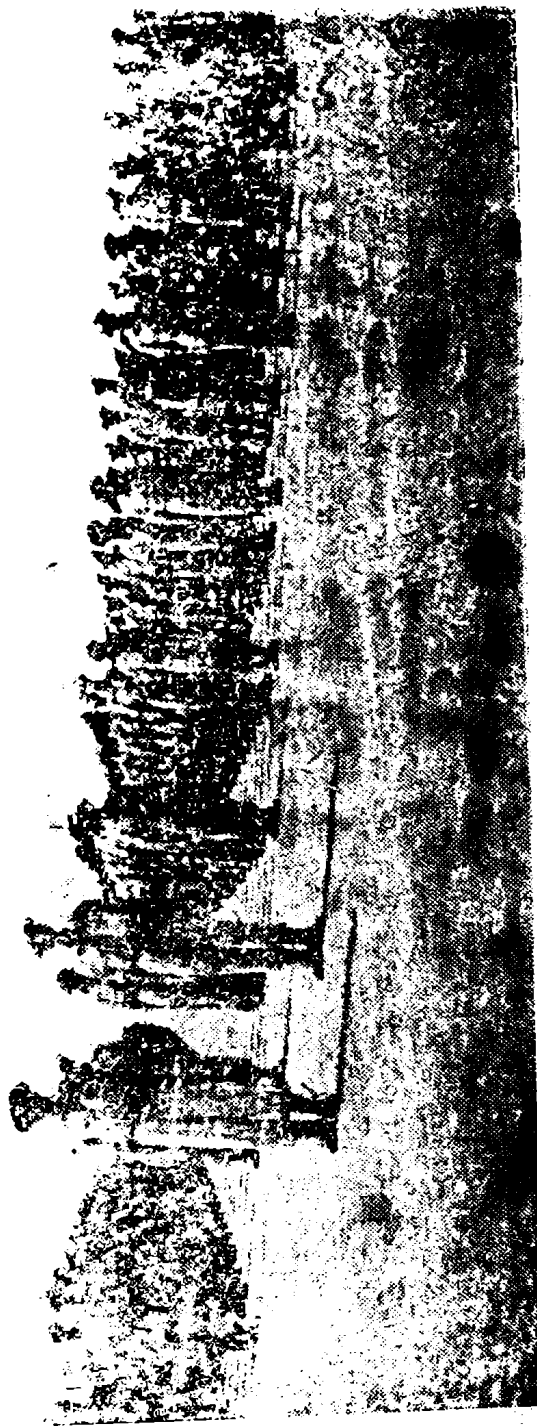
Τελευταῖο στὴν ἐπίσκεψί μας μένει τὸ κτίριον ποῦ στεγάζεται τὸ Κέντρον Ψυχαγωγίας Ὀπλιτῶν. Στὶς δυὸ μεγάλες αἴθουσές του βρίσκει ὁ ὀπλίτης ὅ,τι θέλει γιὰ μιὰ

εὐχάριστον ἀπασχόλησι τῶν ὥρων τῆς ἀναπαύσεώς του.

Ἡ μιὰ, εἶναι ἡ « Αἴθουσα Παιγνιδίων καὶ Ἀναψυκτικῶν », εἰς τὴν ὁποίαν θὰ βρῇ « Πίνγκ- Πόνγκ », βέλη σκοπεύσεω, ταμπλὼ ρίψεως κρίκων, ντόμινο, σκάκι, τάβλι, παιγνιόχαρτα, ιόμπολες κ.λ.π. Πλήρης δηλαδή Ἀθηναϊκὴ αἴθουσα σκοπευτηρίου. Ἡ ἄλλη εἶναι ἡ « Αἴθουσα Θεάτρου καὶ Μπουφέ ». Ὅπως βλέπουμε οὔτε ἡ μικροῦλα σκηνὴ ἀπουσιάζει. Σ' αὐτὴ ἐδῶ τὴν αἴθουσα θάρθῃ ὁ φανταρᾶκος μας ν' ἀκούσῃ τὸ ραδιό του, νὰ διαβάσῃ τὰ ὥραϊα τῆς περιοδικῆς καὶ βιβλίου, ἢ νὰ γράψῃ τὸ γράμμα στὴν ἀγαπημένη του μαννοῦλα. Τί θαῦμα! Θὰ μπορῶσε νὰ πῇ κανεὶς, πῶς βρίσκεται σ' ἓνα θαυμάσιο τόπο παραθερισμοῦ, ποῦ δὲν ὑπάρχει πληξίς.

Αὐτὴ τὴν εὐχάριστον ἐντύπωσιν πηγαίνουμε μετὰ τὴν σειρά νὰ τὴν ὁλοκληρώσουμε καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα συγκροτήματα τοῦ Κ.Β.Ε.Α. Καμμ'ὰ διαφορά δὲν βρίσκουμε ἀπὸ τὸ προηγούμενο. Οὔτε τὸ συγκρότημα «Βελλισαρίου», ποῦ τὸ διοικεῖ ὁ ταγ)ρχης κ. Β. Ἀσλανίδης, οὔτε τὸ συγκρότημα «Παπακυριαζῆ», ποῦ διοικεῖται ἀπὸ τὸν ταγ)ρχὴν κ. Δ. Πήλικα. Τὸ ἴδιο περιβάλλον. Τὸ ἴδιο πνεῦμα εὐγενοῦς ἀμίλλης. Ἡ ἴδια ἐργασία. Τὰ ἴδια ἄριστα ἀποτελέσματα.

Φθάνουμε ἔτσι στὸ συγκρότημα «Ἰωάννου», ποῦ μᾶς ἐνδιαφέρει κάτι περισσότερο, διότι σ' αὐτὸ εὐρίσκεται καὶ μιὰ ἄλλη στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Κέντρον Ἐπιλογῆς Ὀπλιτῶν», σχέσιν ἀπόλυτον ἔχουσα, μετὰ τοὺς νεοσυλλέκτους τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως, πλὴν ὅμως ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον πρὸς αὐτὸ ὑπηρεσιακὸν σύνολον.

... Τὰ φανταράκια μας, με τὸν Υποδότην τοὺς μπροστὰ
Ἀντῆχην κ. Θ. Μάρμπαν καὶ τὸν Υπασιστὴν τοὺς Λεχ.
κ. Α. Βογιατζόγλου, περιμένουν ἀνυπόμονα παρατεταγμένα
σὲν Δημοτικὸν Γυμναστηρικὸν Χῶρον τὴν στιγμήν τῆς
ἐρχομένης τῶν, ἐνῶ ...

... Ο Μέγας της VII Μεραρχίας Υποστρ.κ. 'Α.λ.
'Ασημακόπουλος με τον Διοικητή κ. Τσώρ. Κω-
σταμάκη, από της έρωμοσίας των τὰ έτιθεσπετ.

Κέντρον Ἐπιλογῆς Ὀπλιτῶν

Τόσον τὸ συγκρότημα « Ἰωάννου » ὅσον καὶ τὸ Κ. Ε. Ὀπλ. διοικεῖται ἀπὸ τὸν ταγ)ρχην Πυρ)κοῦ κ. Πάρι Βεῖ-λόγλου. Ἀξιζει τὸν κόπο νὰ γνωρίσουμε ποιῆς εἶναι αἱ ἡπηρεσίαι, ποὺ προσφέρει καὶ τὸ Κέντρον τοῦτον εἰς εἰς τὸ νέο σύστημα ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ.

Οἱ κατατασσόμενοι εἰς τὸ Κ.Β.Ε.Α. νεοσύλλεκτοι καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πρώτου μηνὸς ἐκπαιδεύ-μεως ὑφίστανται καὶ τὴν ἐπιλογὴν παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Κέντρου.

Ἡ ἐπιλογὴ αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ τοποθετήσῃ ἕκα-τον τούτων εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν, ποὺ τοῦ ἀρμό-ζει, ἀναλόγως τῶν προσόντων του δέ, προτείνεται ἵνα ἐκπαιδευθῇ εἰς ὁρισμένην εἰδικότητα καὶ ὄπλον.

Αἱ τοποθετήσεις τῶν ὀπλιτῶν ἐνεργοῦνται ἤδη ὁ-μοιαστικῶς δι' ἅπαντας τοὺς ὀπλίτας, διὰ Δ)γῆς τῆς Δ)σεως Ἐπιλογῆς τοῦ Γ.Ε.Σ., ἣτις διὰ τῶν κατὰ τό-τους Κ. Ἐπιλογῆς ἐνεργεῖ τὸν διαχωρισμὸν καὶ τὴν καλυτέραν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Στρατοῦ τοποθέ-τησιν.

Ἡ διάρκεια ἐπιλογῆς εἶναι 40 ἡμέραι δι' ἐκάστην εκπαιδευτικὴν περίοδον. Ἀποτελεῖται δέ, ἀπὸ τὰς ἐξῆς ὁνδρικῶς ἐργασίας.

Ἄπαντες οἱ ἄνδρες μεταβαίνοντες τμηματικῶς εἰς ὁ Κ.Ε. Ὀπλιτῶν ἐξετάζονται γραπτῶς εἰς 5 ὁρισμέ-

να «Τέστ», ὅπως ὀνομάζονται. Δι' αὐτῶν, εξακριβοῦνται ὀρισμέναι ἱκανότητες τῶν νεοσυλλέκτων, βαθμός νημοσύνης, βαθμός ἐπικτήτων γνώσεων, ἐφακρίβωσις βαθμοῦ ἐκπαιδεύσεως τεχνιτῶν, ὁδηγῶν, μηχανικῶν κ. λ. π.

Ἄφου ἕκαστος βαθμολογηθεῖ εἰς τὰ 5 ἀνωτέρω «Τέστ», συντάσσεται ἰδιαιτέρως δι' ἓνα ἕκαστον ἓνα φύλλον, ποῦ ὀνομάζεται «Ἐντυπον προσόντων».

Ἐν συνεχείᾳ ἕκαστος Στρατιώτης ὑφίσταται παρ' ἐγκυκλοπαιδικοτάτου, μορφωμένου καὶ ἱκανοῦ ἀξιόκους ἰδιαιτέραν λεπτομερῆ ἐξέτασιν διαρκείας 20' ἕως 1)2 ὥρας καθ' ἣν ὁ ἀξιόκους ἐπιλογῆς ἐξετάζει καὶ ἀνσγράφει ἀμέσως ἐπὶ τοῦ «ἐντυπου προσόντων» τὰ ἐξῆς στοιχεῖα.

1. Λεπτομερῶς μὲ τί ἡσχολήθη ἀπὸ τῆς διακοπῆς τοῦ σχολείου μέχρι τῆς κατατάξεως. Καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν γνωρίζει τυχὸν τέχνην τινα.

2. Λεπτομέρειας ἐπὶ τῶν γραμματικῶν γνώσεων.

3. Τί γνωρίζει νὰ ὁδηγῇ, πῶς καὶ ποίαν ἄλλην τέχνην.

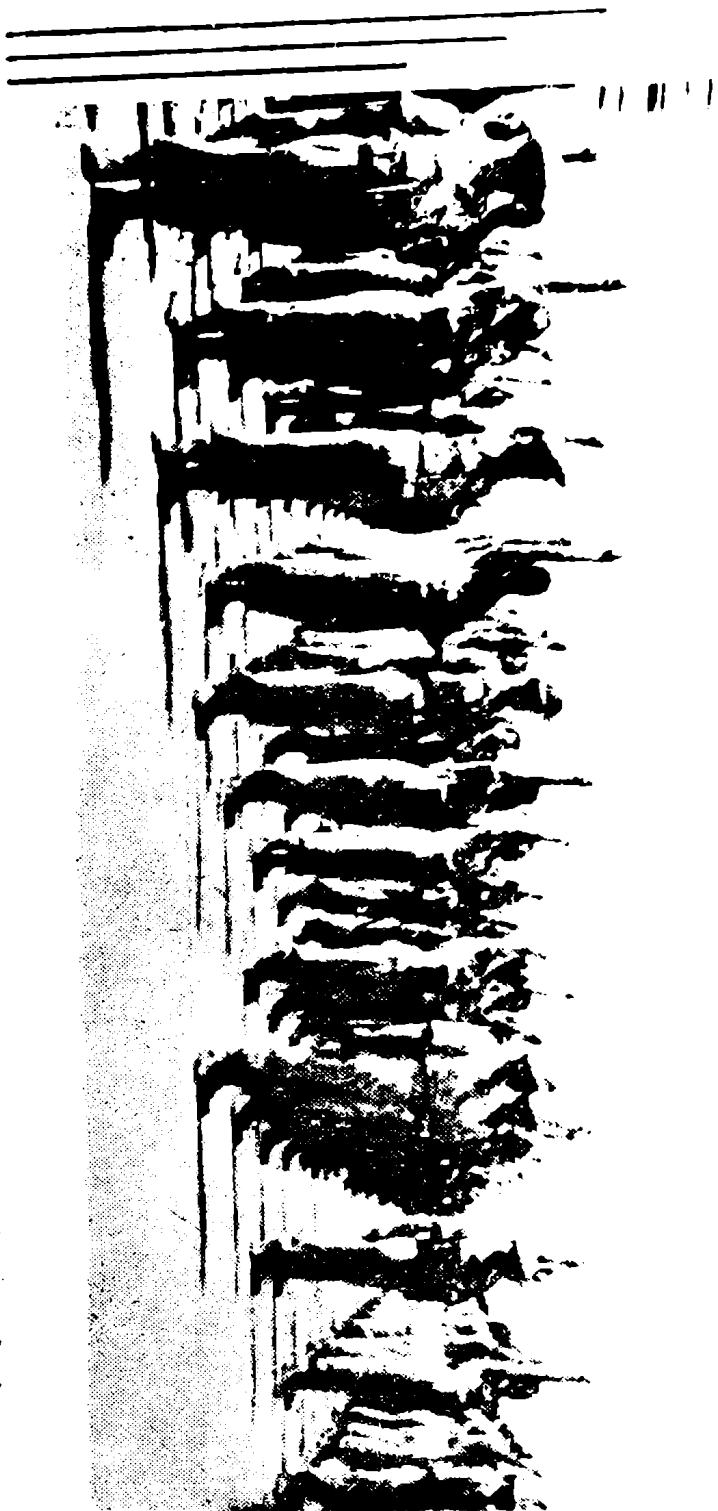
4. Ἐξετάζεται ἡ μαχητικὴ ἱκανότης, ἡ ἐπαγγελματικὴ ἱκανότης καὶ ἡ ἡγετικὴ ἱκανότης αὐτοῦ.

5. Ἄν κρίνεται κατάλληλος, ὡς ἐφεδρὸς ἀξιόκους ἢ ὡς ὑπαξιόκους, καὶ γενικῶς διὰ ποίαν εἰδικότητα τοῦ Στρατεύματος δύναται νὰ ἀποδώσῃ καλύτερον. Ἐξιστορεῖ δηλ. ὅλον τὸν βίον του. Διὰ τοὺς δηλοῦντας τέχνην, ὑπάρχει εἰδικὸν ἐπιβεβαιωτικὸν «Τέστ» διὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἰσχυριζομένων.

Ἡ λεπτὴ αὐτὴ ἐργασία τοῦ Κέντρου αὐτοῦ ἔχει ἀνατεθῇ ἐπιτυχῶς εἰς τοὺς ἀξιόκους: ταγ)χας κ. Π. Ρετζέπην, κ. Α. Μήλιον, ὡς ἐπίσης εἰς τὸν λοχαγὸν κ. Κ. Τοτρίμωκον καὶ ἀνθ)γὸν κ. Δ. Κακλαμά-

. . . . Είναι παρόντες και περιμένουν με
έθνικὴν δαρηφάνεια και συγκίνησι τὴν στιγ-
μή, πού . . .

... Οι νεοσύλlecτοι του Κ. Β. Ε. Α. όνέ-
 σχονται ότι θα γίνει ανάξιοι των προέ-
 νων τους και θα καταλάβουν κι' αυτόι την
 ένδοξον θέα των, εάν ή Πατρίς τός ζητήσει!

νον.

Γενικῶς αἱ τοποθετήσεις τῶν ἀνδρῶν κατ' εἰδικότητα, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκπαιδεύσεώς των, εἶναι ἔργον τοῦ Κ.Ε.Ο.

* * *

Μὲ πλημμυρισμένη τὴν καρδιά ἀπὸ ἐθνική ὑπερηφάνεια καὶ μὴ συγκρατοῦντες μέσα μας τὸν δημιουργηθέντα θαυμασμόν, ἐκ τῆς ὅλης αὐτῆς ὑπερόχου ἐργασίας τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἑθνικοῦ μας στρατοῦ στὸ φυτώριον αὐτὸ τοῦ Κ. Β. Ε. Α., ἐπιστρέφουμε στὴν Λέσχη Ἀξιῶν, τὴν ὁποία συναντοῦμε τώρα γεμάτη ζωῇ. Στὰ γύρω τραπεζάκια της, ὕστερα ἀπὸ ἕνα χορταστικὸ « μενοῦ » οἱ ἀκούραστοι σὲ κόπους, σὲ εὐγενεῖς προσπάθειες καὶ σὲ θυσίες ἀκόμη, Ἀξιῶκοι μας συζητοῦν μεταξὺ των τὸ μοναδικὸν θέμα τῆς ἡμέρας, ποῦναι ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἀνδρῶν των. Αὐτὸ καὶ μόνον τοὺς ἀπασχολεῖ, καὶ σ' αὐτὸ καὶ μόνον ἔχουν ὁλόψυχα ταχθῇ καὶ ἀφοσιωθῇ. Γνωρίζουν ὅτι, οἱ νεοσύλλεκτοὶ των εἶναι ἕνας ἄμορφος πηλὸς καὶ ὅτι αὐτοὶ γίνονται οἱ πλάσται των. Γι' αὐτὸ θέλουν, αὔριο—μεθαύριο, ποῦ θὰ φύγουν οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὰ χέρια τους, γιὰ νὰ τοποθετηθοῦν στὶς διάφορες μόνιμες πλέον Μονάδες, νᾶχουν ὅλοι οἱ μαθηταὶ των ἀποκτήσει τὸ σχῆμα, μὲ τίς γερεῖς ἐκεῖνες στρατιωτικὰς καὶ ἠθικὰς βάσεις, ποῦ θὰ τοὺς ὁδηγήσουν στὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Ἡ λεπτή αὐτὴ ἀποστολὴ τῶν Ἀξιῶν δέν εἶναι καὶ τόσο εὐκόλος, ἀλλὰ ἡ ὑπεράνθρωπος εὐσυνείδητος ἐργασία των τὴν φέρει πάντοτε εἰς αἴσιον πέρας.

Πλησιάζουμε, μὲ τὸ συνοδὸ μας καὶ χαιρετοῦμε ἕνα μεγάλο γκρουπ, ποῦ μεταξὺ τσιγάρου καὶ καφέ, κάνει τὸν σημερινὸν ἀπολογισμόν τῶν ἀσκήσεων. Καθόμαστε κοντὰ του καὶ γνωρίζουμε τὸν Λοχαγὸ τῆς Ἐκπαιδευ-

τικῆς Πτέρυγος κ. Φραγκίσκον ὅστις ἔχει ἐκείνην τὴν ὥραν τὸν λόγον. Διακόπτεται ὅμως ἀπὸ τὴν παρουσία μας, ἡ ὁποία γίνεται καὶ αἰτία νὰ ἀλλάξῃ τὸ θέμα τῆς συζητήσεώς του, ἀπευθυνόμενος ἀπὸ εὐγένεια πρὸς μᾶς. Δὲν θέλουμε καὶ πολὺ γιὰ νὰ καταλάβωμε μὲ ποιὸν συζητοῦμε. Ἡ συζήτησίς μας γίνεται μὲ ἕναν ἄριστον Ἀξιόν τοῦ Στρατοῦ μας, ποὺ συγκεντρώνει τὰ πάντα. Πνεῦμα, ἔργασια, κίνησις, ἀποδοτικότητα, γνώσις λαβύρινθος. Στὰ ἴδια προσόντα διαπιστώνουμε μὲ ἐνθουσιασμόν, πῶς δὲν ὑστεροῦν καὶ οἱ ἄλλοι συζητηταὶ μας, οἱ ὁποῖοι μαθαίνοντες τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μας, μᾶς καλοῦν νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὴν μεθαυριανὴν τελετὴν τῆς Ὁρκομωσίας τῶν ἀνδρῶν τῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν καὶ τὴν 4ην κτὰ σειρὰν ἐκπαιδευτικὴν περίοδον, ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Κέντρου εἰς Ἀλεξ)πολιν.

Κατενθουσιασμένοι ἀπὸ ὅσα μέχρι στιγμῆς εἶδαμε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν γνωριμίαν ποὺ κάναμε τώρα μὲ πλείους ὄσους Ἀξικοῦς τοῦ Κέντρου αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκρατοῦμε τὰ ὀνόματα μερικῶν, ὅπως τῶν Λοχαγῶν κ. κ. Τζιβελοῦ Ν., Σταυρουλοπούλου Ἀνδρ., Πυργιάδη Παναγ. τῶν Ὑπολ)γῶν κ. κ. Τσούση Διον., Σαμαρτζῆ Χαρ., Ζώτου Γεωρ., Κοντοῦ Ἰωάννη, καὶ τῶν ἀνθ)γῶν Ἡλιάδη Αχ. καὶ Μανιάτη Ἰωάν., αἰσθανόμεθα ὑποχρέωσιν νὰ παρευρεθῶμεν καὶ τοῖς τὸ ὑποσχόμεθα.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Ἀλεξάνδρου κ. ΙΩΑΚΕΙΜ, μετὰ τὴν ἀναπεμφθεῖσαν δέησιν, ὑπαγο-
ρεύει τὸν πρὸς τὴν Πατρίδα νενφημένον ὄρκον, ἐνῶ . . .

... Οι νεοσύλlecτοι μας, με πάλλουα
καρδία έπαναλαμβάνουν αυτον λέξιν προς
λέξιν με στενωπίαν την φωνήν τους.

Εἰς τὴν Ὁρκωμοσίαν τῶν Νεοσυλλέκτων

Ἀπὸ πολὺ πρωτὶ ἡ Ἀλεξανδρούπολις ξύπνησε σήμε-
ρα, Κυριακὴ 2α Μαΐου, γιὰ νὰ κατακλύσῃ, μὲ τὸν ἀνθρώ-
πινον ὄγκον τῆς πάσης ἡλικίας, φύλου καὶ τάξεως, τὸ Δη-
μοτικὸν Γυμναστήριον τῆς πόλεως, ὅπου θὰ δοθῇ ἐνώπιον
Θεοῦ καὶ αὐτῆς, ὁ Ἱερός, πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν Θρη-
σκείαν καὶ τὴν Οἰκογένειαν, ὄρκος τῶν νέων σχηματισμέ-
νων Ἑλλήνων ἀνδρῶν, τῶν νεοσυλλέκτων στρατιωτῶν
τῆς ὑπερηφάνου Ἑλληνικῆς Θρακικῆς γῆς. Σήμερα, ὕ-
στερα ἀπὸ ἀθόρυβον ἐντατικὴν ἐθνικὴν καὶ ἠθικὴν ἐκπαί-
δευσιν 45 ἡμερῶν, στὸ Βασικὸ αὐτὸ Σπουδαστήρι τῆς, θὰ
δῇ τὰ ἐλληνόπουλά της στὸ σῶμα, στὴν ψυχὴ καὶ τὸ νοῦ,
τελείως μεταμορφωμένα, γεμάτα ζωὴ, γεμάτα θέλησι, γε-
μάτα πίστι, γεμάτα αἰσιοδοξία, ποὺ θὰ τῆς ὑπόσχοιται
μὲ στεντωρία τὴν φωνὴν δι' ἐν ὁσῶ ζοῦν Ἑλλή-
νες ἢ Ἑλλὰς δὲν πεθαίνει.

Δὲν εἶναι ἀκόμα ἡ ὥρα 8 πρωϊνῇ κι' ἔμως, ὅλοι οἱ π-
ριξ καὶ ἐντὸς τοῦ Δημ. Γυμναστηρίου χώροι ἔχουν ἤδη κα-
ταληφθῇ. «Διὰ πρώτην φοράν στὰ χρονικὰ τῆς Ἀλεξαν-
δρουπόλεως συμβαίνει τοῦτο, ποὺ βλέπουμε σήμερον», μᾶς
πληροφορεῖ φίλος κάτοικός της. Λὲς καὶ διησθάνετο πῶς
ὅτι θὰ ἔβλεπαν τὰ μάτια της, σὲ ἐπιβλητικότητα καὶ με-
γαλεῖον, θὰ τὸ ἔβλεπαν γιὰ πρώτην φοράν. Καὶ δὲν ἐ-
γελάσθη. Ὅπως, δὲν γελιέται ποτὲ τὸ αἰσθητήριον τῆς
κοινῆς γνώμης. Εἶχε ἐνδομύχως πιστέψει. Εἶχε κι αὐτὴ
πισθῇ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ πῶς, ὅτι θὰ ἔβλεπε κάτι
τὸ ξεχωριστὸ αὐτῇ τῇ φορά ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες ἐθνικὲς
τελετὲς καὶ ὁρκωμοσίες τοῦ Κέντρου. Πῶς; Γιατί; Οὔτε ὁ
φίλος μας μπόρεσε νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. Τὸ βέβαιον εἶναι,
πῶς αὐτό, ποὺ περίμενε ἡ πόλις νὰ δῇ, αὐτό καὶ εἶδε! Ἄλ

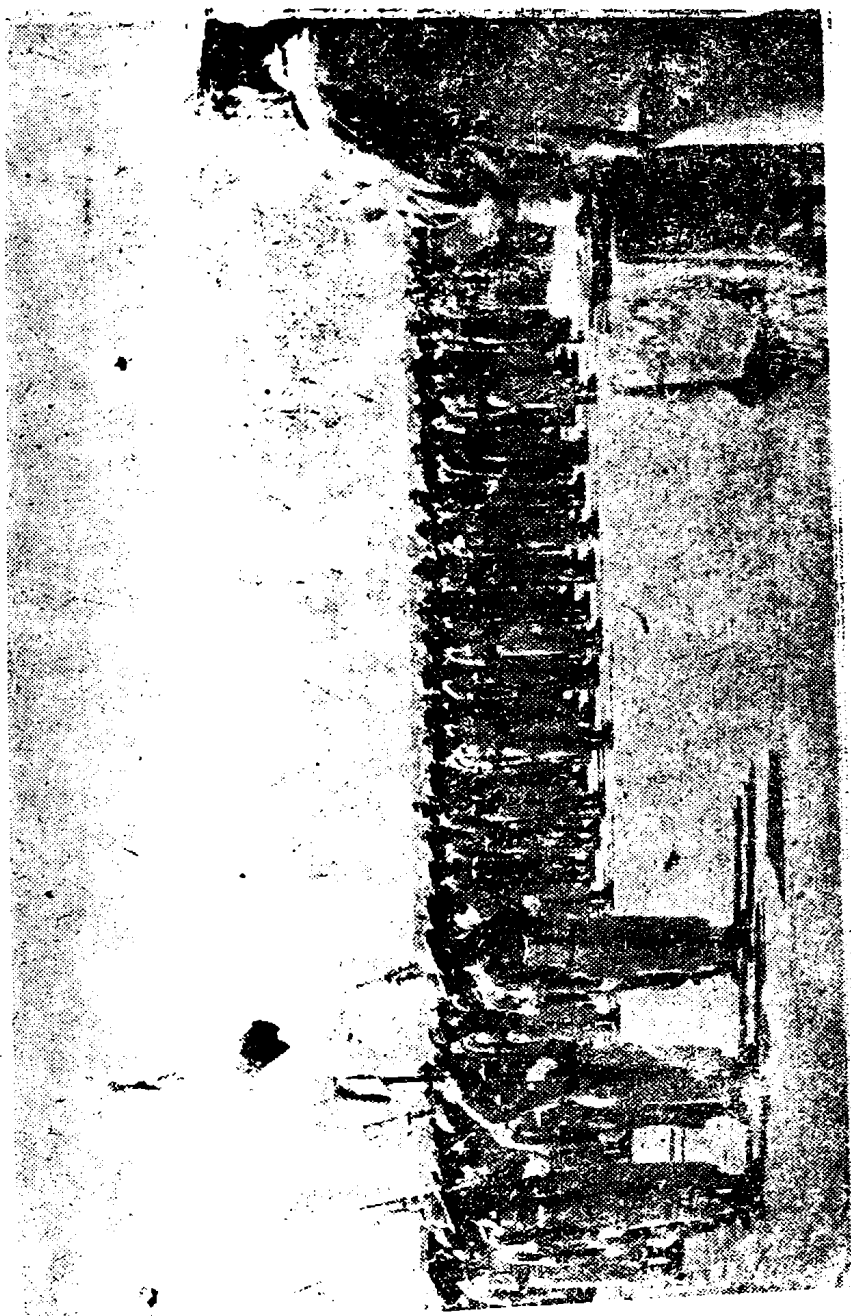
λο Κέντρον; Καλύτερη καὶ περισσότερη ἐργασία; "Οχι! "Αλλοι ἄνθρωποι; Καὶ πάλι ὄχι! "Αλλά; Προσπάθεια... προσπάθεια... προσπάθεια νὰ συλληφθῇ τὸ Τέλειον. Αὐτὴ εἶναι ἡ γενικὴ ὁμολογία, ὁλοκλήρου τῆς "Αλεξανδρουπόλεως, ποὺ μὲ θρησκευτικὴν κατάνυξιν παρακολουθεῖ αὐτὴν τὴν ὥρα, τὰ παρατεταγμένα τμήματα τῶν ἐτοιμῶν νὰ ὀρκισθοῦν νεοσυλλέκτων.

Εἰς τὴν ὀρκωμοσίαν παρευρίσκονται ἐκτός τοῦ ἀπείρου αὐτοῦ πλήθους καὶ οἱ, Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης, "Αντιστράτηγος ἐν ἀποστρατεία κ. Γεώργιος Κοσμάς, Νομάρχης "Εβρου κ. Βασ. Νικολαΐδης, οἱ Ταξίαρχοι 25ης Ταξιαρχίας, 27ης Ταξιαρχίας, "Αγγλος Συν/ρχης VII Μεραρχίας, Βουλευταὶ, Διοικητὴς Χωρ/κῆς "Εβρου, Διευθυντὴς Στρατ. Νοσοκομείου, Δήμαρχος "Αλεξ/πόλεως κ. Κων/τίνος "Αλτιναλμάζης μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, Πρόεδρος Πρωτοδικῶν κ. Σπυρ. "Αποστολόπουλος μὲ ὁλοκλήρον τὸ Δικαστικὸν σῶμα τῆς Πόλεως μας, ὁ Εἰσαγγελεὺς Πλημμελειοδικῶν κ. Παν. Κουρᾶτος, ἀντιπροσωπεῖται τῶν "Επαρχιῶν τοῦ Νομοῦ, ὡς ὁ Πρόεδρος Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σουφλίου κ. Κων. Παπαλιᾶς, Δήμαρχος "Ορεστιάδος κ. Χατζηχρήστου μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ κ. ἁ οἱ Παλαιοὶ Πολεμισταὶ ἐν σώματι μὲ τὴν πολεμικὴν τῶν Σημαίων. "Απαντὰ τὰ πνευματικὰ μας ἱδρύματα, Σωματεῖα καὶ Σύλλογοι, ὀργανισμοὶ Δημοσίου καὶ "Ιδιωτικοῦ Δικαίου.

Στὴν εἴσοδον τοῦ Γυμναστηρίου εἶναι παρατεγμένος Λόχος παλαιῶν ὀπλιτῶν, ὁ ὁποῖος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Λοχαγὸν κ. Α. Βογιατζόγλου ἀποδίδει τιμὲς στοὺς ἐπισήμους μαζί μὲ τὴν ἐκ Καβάλλας ἀφιχθεῖσαν διὰ τὴν ὀρκωμοσίαν Μουσικὴν τῆς VII Μεραρχίας.

Τὸ γενικὸν πρόσταγμα τῆς παρατάξεως ἔχει ὁ χαλκέντερος "Υποδιοικητὴς "Αντ)ρχης κ. Θωμᾶς Μπάμπας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐνδεδυμένος μὲ στολὴν ἐκστρατείας, μὲ βοηθὸν τοῦ τὸν Διοικητὴν "Εκπαιδευτικῆς Πτέρυγος Λοχαγὸν κ. Σπυρ. Φραγκῖσκον.

"Η τελετὴ τῆς ὀρκωμοσίας ἀρχίζει μὲ τὴν ἀπονομὴν νενομισμένων τιμῶν πρὸς τὴν Σημαίαν, τὸ πέραφανεῖας στὸ συγκεντρωμένο πλῆθος.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΟΡΚΟΝ

Ο Διοικητής Συν/χης Πεζ. κ. Γεώργ. Κωτταρέλος εμφανεί
πρὸς τοὺς ἄνδρας του, τὴν ἐμπνευσμένη Ἡμερησία Διαταγή του.

Έτιοι και πλῆθος παρακολουθούν την έγκαιρία

Διακρίνονται ἐκ δεξιά πρὸς τὰ ἀριστερά: Ὁ Ταξίαρχος 27ης Ταξιαρχίας
κ. Ν. Παπανικολάου, ὁ Ὑποστρ. κ. Ἀλ. Ἀσημακόπουλος, ὁ Νομάρχης Ἐβρου,
ὁ Δῆτης κ. Γ. Κωστοπέδος, ὁ Ἐπιτελάρχης 27ης Ταξ. κ. Γ. Βάσσος κ. ἄ. ἐπιοι.

Στὸ κέντρον τοῦ Γυμναστηρίου ἔχει στηθῇ ἐξέδρα, τὴν ὁποίαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξ)πό-
εως τελεῖ τὴν καθιερωμένην εὐχὴν. Ἀμέσως μετὰ
αὐτήν, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μέσα σὲ κατανυκτικὴν σι-
ὴν ὀρκίζει τοὺς νεοσυλλέκτους, οἱ ὅποιοι ἐπαναλαμ-
άνουν λέξιν πρὸς λέξιν τὸν Ἱερὸ πρὸς τὴν Πατριδα
ρκον των. Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν τῶν Χριστιανῶν γί-
εται ἡ τῶν Μωαμεθανῶν, ὑπὸ τοῦ Μουφτῆ Κομοτινῆς
ἱαφουζ Χασάν Χελμιῇ, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς
πευθύνει σ' αὐτοὺς περισπούδαστον λόγον, μεστῶν
νοιῶν, καταλήγων ὡς ἑξῆς:

«...Σεβαστοὶ μοι Κύριοι, τὸ Ἑλληνικὸν ἡμῶν
Κράτος, σεβόμενον τὴν θρησκείαν ἡμῶν, ἐθεώ-
ρησε ἀναγκαῖον, ὅπως διὰ τὴν ὀρκωμοσίαν σας,
μᾶς καλέσῃ ἐκ Κομοτινῆς ἐνταῦθα, δεχόμενοι
δὲ καὶ ἡμεῖς μετ' εὐχαριστήσεως τὴν πρόσκλη-
σιν, ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὑμᾶς παραγγέλοντες,
ἵνα ἐκτελεῖτε μετὰ προσοχῆς, ἀγάπης καὶ δι-
καιοσύνης τὰ καθήκοντά σας.

« Ἀρκούμενοι εἰς ταῦτα, τελειώνουμε τὸν
λόγον μας ἀναφωνοῦντες

Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν ἡμῶν Κράτος
Ζήτω ὁ Ἑλλην Βασιλεὺς
Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός
Ζήτωσαν οἱ Σύμμαχοι Ἀγγλία καὶ
Ἀμερικῇ ».

Στὸ τέλος τῆς ὀρκωμοσίας παίζεται ἀπὸ τὴν Μουσικὴ
τῆς VII Μεραρχίας ὁ Ἑθνικὸς μας Ὕμνος, ἀμέσως δὲ
ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ Διοικητὴς τοῦ Κ. Β. Ε. Α.,
Συντ]χης κ. Γεώργιος Κωσταρέλος, ὅστις ἀπευθύνει πρὸς
ἡμεροσία του Διατα-

γῆ, τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ὁποίας, ὡς ἐνθυμούμεθα ἔχουν οὕτω :

« Νέοι Στρατιῶται,

Πρὸ ὀλίγου ἐδώσατε τὸν κεκανονισμένον ὄρκον ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνελάβετε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπερασπίσητε τὸ Ἔθνος μας καὶ ἐν ἀνάγκῃ, νὰ χύσετε ὑπὲρ τῶν Βωμῶν καὶ Ἑστιῶν τῆς Παιρίδος καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματός σας. Νὰ μὴν ἐγκλείψητε ποτέ τὰς Σημαίας μας, τὰς ὁποίας θὰ σὰς ἐμπιστευθῇ ἐντὸς ὀλίγου αὕτη καὶ νὰ ἐπιβάλητε πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς, ποὺ ἐνεδύθητε τὴν τιμίαν στολὴν τοῦ Ἑλληνος στρατιώτου, μετεφέρθητε ἀπὸ τὴν τάξιν τοῦ πολίτου, εἰς τὴν ὑπέροχον, τοιαύτην τοῦ ὑπερασπιστοῦ, ἵνα ἀναλάβητε τὴν φρούρησιν τῆς θρησκείας μας, τῆς τιμῆς τῶν οἰκογενειῶν μας καὶ τὴν διατήρησιν ἀθίκτων τῶν συνόρων τῆς χώρας μας.

Ἡ ὥραία μας Ἑλλάδα, ποὺ τὴν περιβάλλουν τὰ ὠμορφα ἀκρογιάλια καὶ τὴν πλαισιώνουν τὰ καταπράσινα βουνά της, ἀπὸ αἰώνων ἐδημιούργησεν καὶ ἀνέδειξε στρατιώτας γενναίους, ὑπερηφάνους, εὐγενεῖς καὶ προπαντὸς ἀξίους τῶν προγόνων τῶν ἐκπόλιτιστάς.

Καὶ κατάληγει ὁ κ. Κωσταρέλας:

« Ν ε ο σ ύ λ λ ε κ τ ο ι,

Εν αναπαύσει, ένα άλλον ἄξιον θαυμασμοῦ τμήμα τῆς παρα-
ρατάξεως, με ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Ἀνθ' ἄν. Μανιάτην, ἀκούει
μὲ προσοχὴ μετὰ τὴν ἐγκωμοσίαν του, τὰ θερμὰ Ἑθνικοχριστιανικά
λόγια τοῦ Δ' τοῦ του.

αἰθέρα τοῦ χώρου τῆς σεμνῆς αὐτῆς μας τελε-
τῆς καὶ ἀγάλλονται ἀτενίζοντές σας. Τὰ μύ-
ρια ἄταφα κόκκαλα τῶν ἀπὸ αἰώνων Ἑλλήνων
Ἡρώων, σκιρτοῦν ἀπὸ ἀγαλλίασιν εἰς τὴν διαβε-
βαίωσιν σας, πῶς, θὰ ἀκολουθήσητε αὐθόρμη-
τα τὸ παράδειγμά των.

»Σὲ σᾶς εἶναι σήμερον ἐστραμμένά τὰ βλέμ-
ματα τοῦ Πανελληνίου καὶ ἀναμένει ἡ Φυλὴ
μας τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς καὶ τὴν διατήρησιν
τοῦ ζωτικοῦ τῆς χώρου, ἀπὸ τὴν αὐταπάρνη-
σιν ποὺ θὰ δείξητε σεῖς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
καθηκοντός σας.

»Ἡ Χώρα μας ἐναποθέτει τὴν ἀκεραιότητά
τῆς εἰς τὴν λόγχην σας καὶ τὸ Ἔθνος μας σᾶς
προσκαλεῖ, ὅπως φανῇτε ἀντάξιοι ὑπηρεσι-
σταὶ τοῦ μεγαλείου, ποὺ ἐδημιούργησαν μέχρι
σήμερον αἱ ἀπελθοῦσαι γεννεαὶ τῆς Φυλῆς μας.

»Ἡνωμένοι, ὡς ἓνα Σῶμα καὶ μιᾷ Ψυχῇ,
συγκροτήσατε τὰς νέας Μονάδας τοῦ Στρατοῦ
μας καὶ προτάξατε τὴν λόγχην σας πρὸς τοὺς
ἀπειραρίθμους ἐχθροὺς μας, ἀναφωνοῦντες πρὸς
αὐτοὺς τὸ ἀθάνατον ἐπιφώνημα τῶν Τριακο-
σίων τῶν Θερμοπυλῶν: ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ.

Ζήτω τὸ Ἔθνος μας

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς μας

πλήθους, αρχίζει ή παρέλασις των νεοσυλλέκτων διά τήν Λεωφόρον Γεωργίου Β. πρό των ἐπισήμων, γιά νά ἐπισφραγισθῇ μ' αὐτήν, ὅτι ή κοινή γνώμη ἐπίστευε ἐνδομυχωσ, πῶς θά εἶχε συντελεσθῇ εἰς τό Κ. Β. Ε. Α., χάρι των ἀξίων παντός ἐπαίνου ἡγητόρων καί ἐκπαιδευτῶν του, στό ἐλάχιστον χρονικόν διάστημα τῶν 45 ἡμερῶν.

Τά εὐρανομήκη χειροκροτήματα, πού συνοδεύουν τήν παρελαύνοντα τμήματα των νεοσυλλέκτων μας ἔρχονται, ὡς ἱκανοποιήσις καί δικαίωσις ἐπὶ των καταβληθέντων ὑπερανθρώπων κόπων του. Παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ! Ἀναπτέρωσις ἐθνικοῦ φρονήματός. Δημιουργία αἰσιόδοξις. Πεποίθησις μᾶς καλυτέρας Ἑλληνικῆς Αὐρίον. Ἐγγύησις τοῦ μέλλοντος. Ἐνσάρκωσις ὕψους καί ζωῆς εἶναι τό πέρασμά των! Ὁ κόσμος τριβεί τὰ μάτια του! Πετᾷ ἀπ' τή χαρά του! Τί εἶναι αὐτό πού βλέπει; Στρατιώτας, ὀλίγον μόλις ἡμερῶν ἢ στράτευμα μακροχρονίου πείρας; Ὁ αὐθορμητισμός τόν ἔχει ἐξ ὀλοκλήρου καταλάβει! Δέν ξεύρει πιδ τμήμα, πιδ λόχο, νά πρωτοχειροκροτήσῃ. Τῶνα καλύτερο ἀπ' ἄλλοι! Σωστή χρυσή ἀλυσίδα. Πραγματικά, ὅλα ὅμοιά διαμάντια, πού φτιάχνουν στό πέρασμά τους, τῶνα πίσω στ' ἄλλο, τό πολῦτιμο τῆς Ἑλλάδος περιδέραιον! Ὁρες, πού σκορποῦν ρίγη συγκινήσεως. Ὁρες, πού τὰ χέρια ἔχουν μείνῃ ἀναίσθητα. «Διὰ πρώτην φορά συμβαίνει αὐτό. Τέτοιο ἐνθουσιασμό δέν ἐνθυμοῦμαι ἄλλη φορά στήν Ἀλεξ)πολιν», διαπιστώνει καί πάλιν ὁ φίλος μας κάτοικός της.

Ἡ παρέλασις, μέσα σ' αὐτόν τόν πρωτοφανῆ ἐνθουσιασμόν τελειώνει. Ἀλλά τό χειροκρότημα συνεχίζεται Συνεχίζεται καί εἰς τήν δεξιῶσιν, πού γίνεται ἀμέσως μετά, εἰς τήν κομφοντυμένην αἴθουσαν τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Στρατιώτου», κατὰ τήν ὁποίαν λέ

Ο Μουφτής Κομοτινῆς Χαφούζ
Χασάν Χελμῆ ἐκφωνῶν τὸν περισπού-
δαστον λόγον του, κατὰ τὴν ἐρχομo-
σίαν τῶν Μωαμεθανῶν.

... της όρωας την συηπαράστασιν της κατά την
όρωασιαν του Κ. Β. Ε. Α., ή VII Μεραρχία
Βωπει άναρχαίτητες, δίσει τον πυθμεν στα . . .

11172
11173
11174

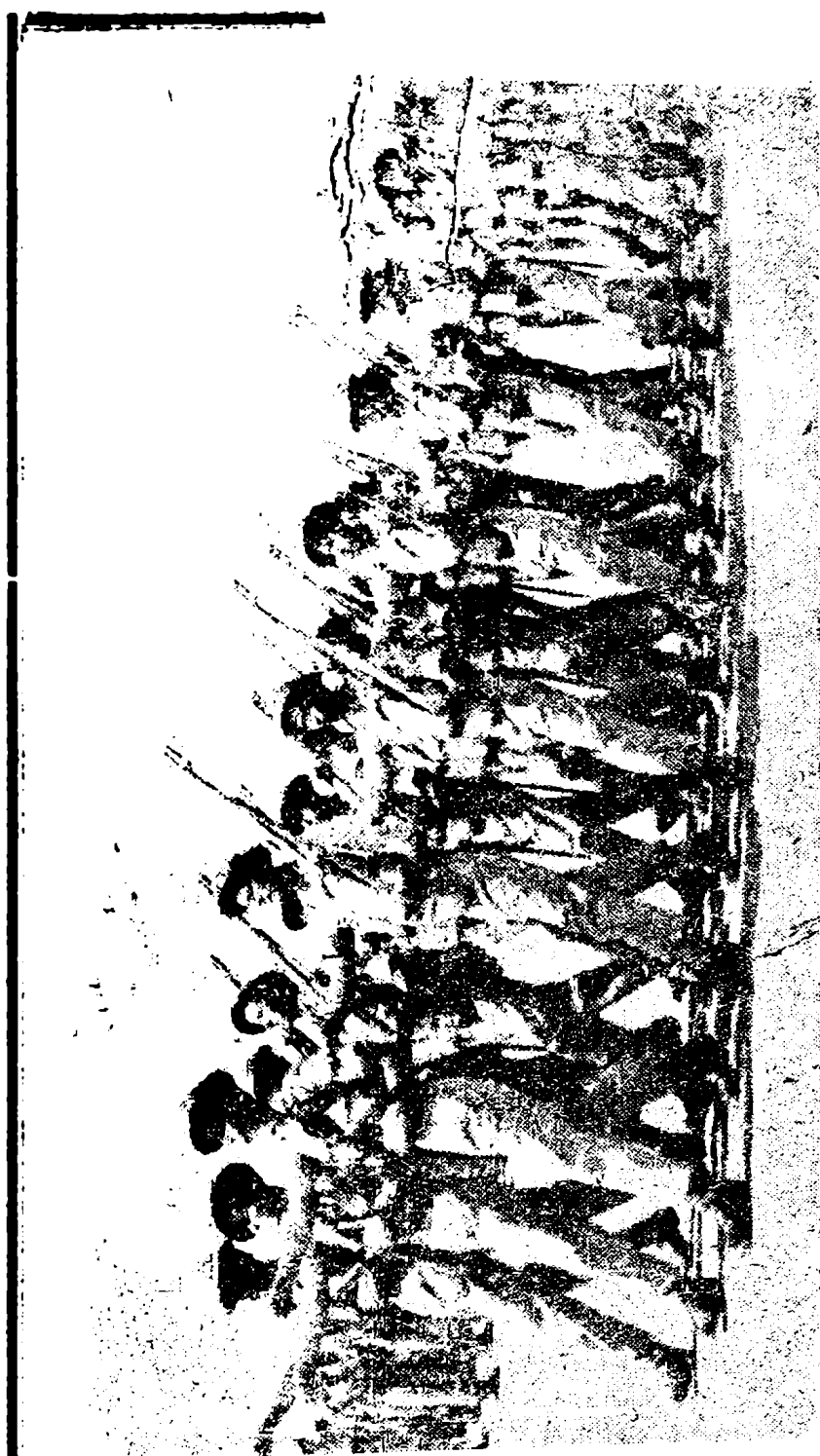

Εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Ἐπιδείξεις

Καὶ γιὰ νὰ συμπληρωθοῦν τελείως ἀπ' τὸ Κέντρο αὐτό, οἱ ἀξέχαστες ὥρες, ποὺ ζήσαμε Ἐθνικοῦ Μεγαλείου παρακολουθοῦμε στὸν ἐκτεταμένον χώρον τῶν στρατώνων τοῦ καὶ τὰς στρατιωτικὰς τοῦ ἐπιδείξεις, ποῦναι ὁ κρυσταλλινὸς καθρέπτης τῆς ὅλης ἐργασίας του.

Ὅπως ἦτο ἐπόμενο, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, ἡ Ἀλεξ/πυλὶς ὁλόκληρος δείχνει καὶ πάλι τὴν ἱκανότητα ἐκτιμήσῃ τῆς καὶ τὴν ἀγάπῃ τῆς πρὸς τὸ Κέντρον, μὲ τὴν ἀθρόα ἀπὸ πολὺ νωρὶς προσέλευσίν τῆς. Κάθε μέσον μεταφορᾶ ἐπεστρατεύθη, διὰ νὰ τὴν μεταφέρῃ εἰς τὸν τόπον τῶν ἐπιδείξεων. Αὐτοκίνητα, κάρρα, ἀμάξια καὶ προπαντὸς πεδασρόδρομος χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τὸ μεσημέρι, σχεδὸν συνεχῶς, διὰ νὰ φτάσουν ἐγκαίρως εἰς τοὺς στρατώνας ὅπου τὸ πολὺτιμο ἀνθρώπινο φορτίον τῶν θὰ καμαρώσῃ καὶ θὰ ἐπεφημήσῃ καὶ πάλι, τὰς προόδους τῶν παιδιῶν του. Μεταξὺ τοῦ πλήθους αὐτοῦ τῶν προσκυνητῶν δὲ λείπουν βέβαια καὶ οἱ ἐπίσημοι τοῦ τόπου Ἀρχαί, τῶν ὧν ἡγεῖται ἡ Σεβασμία Μορφὴ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἀλεξ/πόλεως κ. Ἰωακείμ.

Εἰς τὰς 4.30' ἀκριβῶς ἀρχίζει τὸ πρόγραμμα τῶν ἐπιδείξεων, μὲ τὴν παρέλასιν τῶν ἐπὶ τῶν ἀσκήσεων τμημάτων, τὰ ὅποια ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῶν καὶ μόνον ἀποσποῦν ἐπὶ δεκάλεπτον, τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα. Ἀκολουθεῖ σύντομος ἐμπνευσμένη ὁμιλία τοῦ Δ/τοῦ κ. Γεωργίου Κεσταρέλου γιὰ τὸν σκοπὸν καὶ τὸν τρόπον τῶν ἀσκήσεων τῶν νεοσυλλέκτων φαντάρων, οἱ ὅποιοι ὑπέμνησε ἔχον μόλις ἐνάμιον μῆνα στρατιωτικὴν ζωὴν καὶ ὅμως, χάρις στὶς προσπάθειες τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν

Ἐπὶ μίαν ὥραν ὑπὸ τοῦς ἰχθῦς τῆς μεσαικῆς. ἡ λεβεντιά
αὐτῇ τῆς Ἑλλάδος πηρελθύνει πρὸ τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ
παράλθοντος ἀπὸ ἐνθουσιασμένῳ πλήθους, ἐπὶ τῆς κεν-
τρικῆς λεωφόρου Βασιλέως Γεωργίου Β'.

αθλητῶν καταρτίσθησαν ανάλογα καὶ

πρόσταγμα τοῦ φεικινήτου Ὑποδίου
ερχόμεθα εἰς τὸ πρῶτο μέρος τοῦ
ποῖον ὡς ἑναρξί ἔχει «Φυσικὴ Ἀγωγή»

40 ἄνδρες, ἀγαλμάτινα κορμιά, ἐκτε-
ότερον τρόπον γυμναστικὰς ἀσκήσεις
σύστημά. Κατὰ σειρὰν ἐκτελοῦνται
να μεστωμένα κορμιά «Ἀσκήσεις ἀ-

», οἱ ὅποιοι σημειώνουν ἐξαιρετικὴν
γίνονται διὰ παραγγέλματος ἀλλὰ
μουσικῆς τῆς ὀρχήστρας τοῦ Κέντρου,

ὁποίας διευθύνει ὁ γνωστὸς μας συνο-
ιὸς ἀνθίγος κ. Ἀθ. Καραϊσκος, ὅστις

ἄπειρα χειροκροτήματα τοῦ ἐνθουσια-
σμοῦ τὴν λεπτὴν αὐτὴν ἐπιτυχὴν μαεστρίαν

ἔπεται «Ἐπιθεώρησις καὶ ἀντικατάστα-
ἐταρτον «Διέλευσις διὰ στίβου ἐμπο-

άδων μάχης, μὲ χρησιμοποίησιν καπνο-
οτήματα καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ

εἶται νὰ συμπληρώσῃ τὸ II μέρος τοῦ
συνεχίζεται μὲ τὰς κάτωθι ἐπιτυχεῖς

ἐλέσεις πυρῶν δι' αὐτομάτου ἀραβίδος
ἀνδρῶν — 2ον ἐκτέλεισις πυρῶν δι' ἐ-

« Μπρέντ», ὑπὸ 20 ἄλλων ἀνδρῶν —
ις πυρὸς ὅπλων διμοιρίας Πεζικοῦ»,

λων, ἥτοι πολυβόλα, Ιόμσον, ὀλμοι,
τυφέκια. — 4ον «Διέλευσις διὰ στίβου

χης, μετὰ βαπτίσματος πυρὸς», εἰς
πιοιοῦνται καπνογόνα καὶ ἐπιθετικαὶ

ροχιαὶ πολυβόλων ἄνωθεν τῶν κεφα-
ων καὶ 5ον «ἐπίθεσις ὁμάδος μάχης διὰ

ωδία ἀκολουθεῖ ὁ μελωδικὸς χείμαρρος τῶν ἐθνικῶν
οὐκροτημάτων.

Ἄφοῦ ἤλσαμε στὴν λέσχη τῶν ἀξικῶν καὶ τὴν δροσο-
πὴν λεμονιάδα, ποῦ προσφέρει τὸ Κέντρον μετὰ τὸ τέ-
τοῦ προγράμματος, φεύγουμε καὶ μεῖς μαζί μ' ὅλον
ὁν τὸν Ἑξάλον. ἀπὸ εὐχαρίστησιν καὶ ἐνθουσιασμόν,
μον, ποῦ παρηκολούθησε τίς ἀσκήσεις συγχαίροντες
χρόνως θερμότατα, τὸν ἄριστον ἀπολογισμόν ἐργασί-
τόσον τοῦ Δ]τοῦ τοῦ Κέντρου αὐτοῦ κ. Γεωρ. Κωστα-
ου καὶ τοῦ Ὑποδ]τοῦ κ. Θωμ. Μπάρμπα, ὅσον καὶ τῶν
Ἀξικῶν καὶ ὑπαξικῶν ἐκπαιδευτῶν, οἱ ὅποιοι ἐργαζό-
οι ἀκούραστα, μεθοδικὰ καὶ ἐπίμονα κατορθώνουν πρᾶ-
τι μέσα σ' ἐλάχιστον χρόνον, νὰ καταρτίζουν περίλαμ-
τοὺς νεοσυλλέκτους μας καὶ νὰ τοὺς καθιστοῦν ἱκα-
ς διὰ νὰ ἀντιτάξουν ἕνα νέον Ἀθάνατον «Ο Χ Ι» πρὸς
ינוς ποῦ θέλουν ἐπιβουλευθῇ τὴν ΠΑΤΡΙΔΑ τὴν ΟΙΚΟ-
ΝΕΙΑ καὶ τὴν ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ.

... γεμάτα ζωή, γεμάτα θέληση, γεμάτα πίστη, γεμάτα αξιοσεβεία, υπό-
σχονται ότι, εν όσω ζούν "Ελληνες ή Ελληνες δέν πεθαίνει!

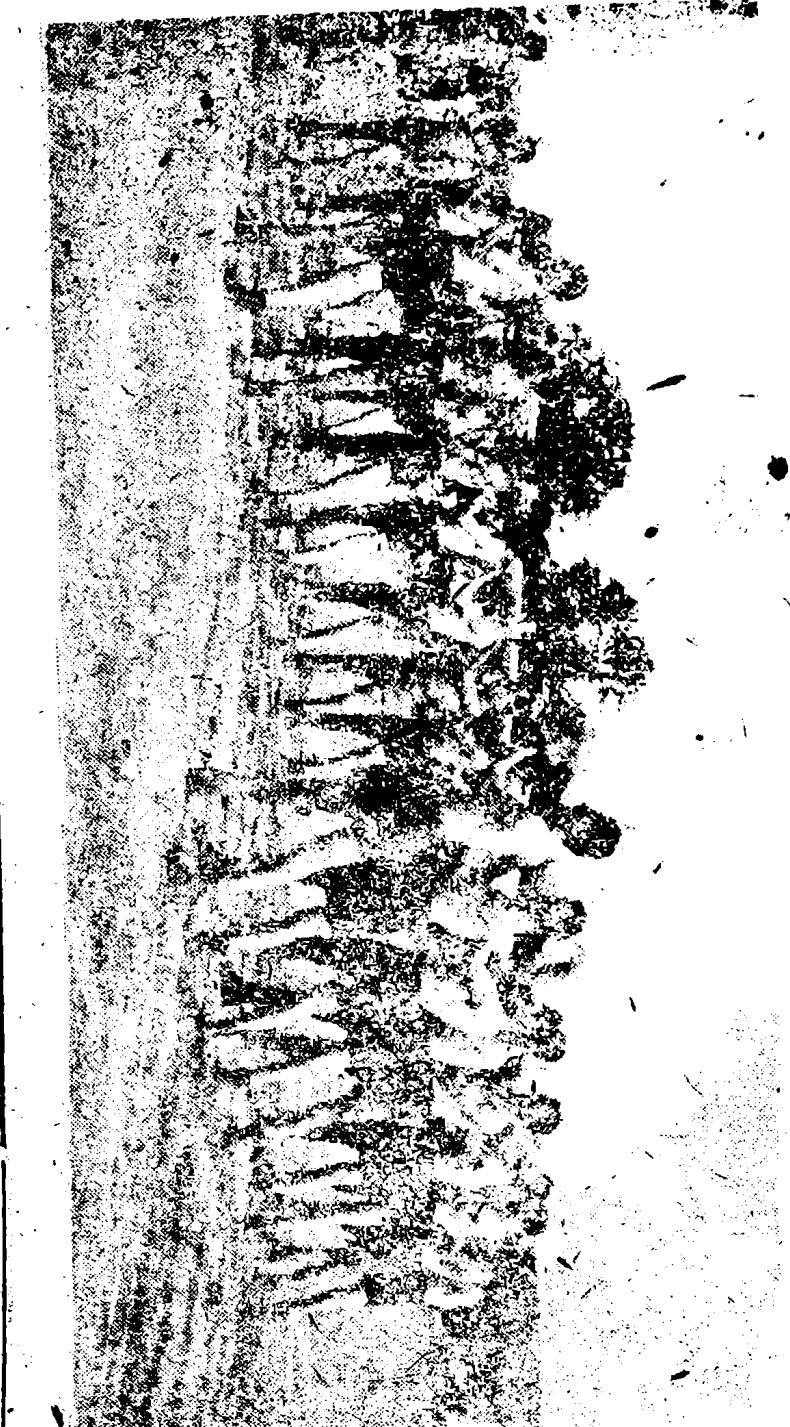
Η Άλβη(πωλ) συνωδεῖται γιά νά θαυμάση και νά χείρε-
χρητήση τά ἄριστα ἀποτελέσματα τοῦ « Κέντρου » τῆς.

ΔΕΙΞΕΙΣ ,

Υπὸ τὰς διαταγὰς τῆς
κ. Ρ. Σουφλέρη. ὁμὰς ἐ
φρον. ἐνῶ βαλεῖ πρὸ πρῶ:

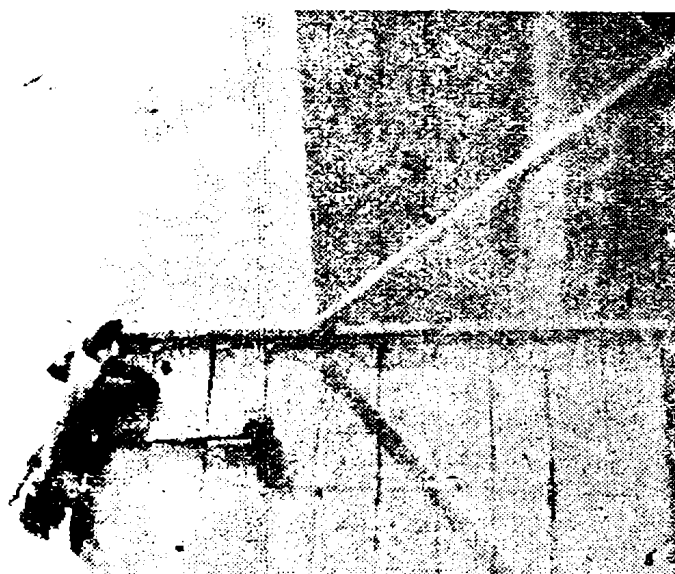
'Yên và Sương' tại 'Amen'

Ασκήσεις Φυσικής Αγωγής δια δωματίων, μετά μεσοκινή.

Εἰς τὸν οὐρανὸν λαλῶμεν, ἀλλὰ
τεχνικὰ ἐμπέδισα ἀπὸ τὰ ὄρεα διέρχεται ἐπιτυχῶς ἡ ἐμάς.

Καὶ μιὰ ἀναμνηστικὴ φωτογραφία τῆς ἐπισκέψεώς μας, μετὸν Δ)τὴν δεξιὰ κ. Γεώργ. Κωσταρέλον, τὸν Ὑπεδ)τὴν κ. Θ. Μπάρμπαν]καὶ τοὺς Ἀξ)κοὺς κ.κ. Β. Ἀσλανίδη, Δ. Πί-
ληκα, Α. Βογιατζόγλου, Δ. Τσούση, Ἰ. Θεοδωρίδη καὶ Θ. Καραῖσκον.

— Όλαι αἱ φωτογραφίαι, ἐκ-
τὸς τῶν σελίδων 18, 45, 49, 54,
57, 68, 70 καὶ 72, αἱ δέονται
ἀνήκουν στὸν φωτογράφον Ἀλ.
Παναγιώτου, παρεχωρήθησαν πα-
ρὰ τοῦ ἐργαστηρίου

« ΦΩΤΟ — ΔΑ·Ι·ΔΗ »

— Τὸ ἐξώφυλλον ἐσχεδιάσθη ἀπὸ
τὸν νεοσύλλεκτον στρατιώτην τοῦ
Κ.Β.Ε.Α. ζωγράφον Γ. Κουζούνην
καὶ ἐχαράχθη ἀπὸ τὸν Ἀλεξ)λίτην
χαράκτην κ.ῖ Ἀργ. Ἀγγλιδ..

— Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν ὅλῳ ἀνατύπωσις ἄνευ ἐγ-
κρίσεως τοῦ συγγραφέως.